

पूर्णिमा

इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका

१००

पू

र्णा

कं

संशोधन-मण्डल

तदिह न गुणदोषौ योजनीयावलीकौ
कथमपि महता यत् संस्कृतोऽयं श्रमेण ।

— वापूदेव शास्त्री

[धैरे मिहिनेत गरी यो तयार गरिएको छ । यस कारण यहाँ भूटो गुण अथवा दोष नलाइदिनुहोला ।]

पूर्णिमा

२५

वर्ष

(इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका)

४

अङ्क

सम्पादक -

महेशराज पन्त

दिनेशराज पन्त

प्रकाशक -

दिनेशराज पन्त

(संशोधन-मण्डलद्वारा)

यस अङ्कको मूल्य रु. ८५/-

विषयसूची

१. ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४८७ देखि १५१२ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ५२ वटा लिखतपत्र	-महेशराज पन्त	१-३७
२. कुसुमसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र	-महेशराज पन्त	३८
३. विष्णुसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र	-महेशराज पन्त	३९
३. विष्णुसिंहका, माणिकग्लाधिपति हुनुभन्दा अगाडिका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २ वटा लिखतपत्र	-महेशराज पन्त	३९-४१
५. विष्णुसिंह र उनका छोराहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १५ वटा लिखतपत्र	-महेशराज पन्त	४१-५०
६. पुरन्दरसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र	-महेशराज पन्त	५१
७. काठमाडौँका राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १८ वटा लिखतपत्र (वि.सं. १७७३-१८१६)	-महेशराज पन्त	५२-६४

हाम्रा प्रकाशित कृति

संशोधन-मण्डलतर्फबाट

१. इतिहास-संशोधन	१७५-	८. अभिलेख-संग्रह (१-१२ भाग)	७५०
२. कौटलीय अर्थशास्त्रको ऐतिहासिक व्याख्या	१०१-	९. पूर्णिमा (१-१०० अङ्क)	२००३५०
३. व्याकरण-संशोधन	१५१-	१०. बुद्धिविनोद-प्रश्नावली र त्यसको उत्तर	२१-
४. पञ्चाङ्ग-संशोधन	३०१-	११. रत्नदीप	२५०
५. सावधान-पत्र	६०१-	१२. वृत्तशतक	३१-
६. इतिहास-संशोधनहरूको अभिनन्दन-ग्रन्थ	५१-	१३. श्री ३ महाराज पद्मशमशेरका कुरा	१२१-
७. विद्या-रक्षा	७५१-	१४. नेपालसंवत्को राष्ट्रिय मान्यताको अनौचित्य	५१-

ताडपत्रमा लेखिएका, वि.सं. १४८७ देखि १५१२ सम्मका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, ५२ वटा लिखतपत्र*

- महेशराज पन्त

१ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८७] कार्तिककृष्णप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१००/२४ र एच् १७४/५१

मूलपाठ

१. १ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५१ कार्तिकबद्धि १ श्रीयपिंबहिरि लिबिछें यंता दुंदुं येता छेंवास्तव्य । जयत्राम
ढंगुरिशा । हस्तोद्धार गु-
२. न्दम्म शिवीकामेक ऋषाक कृत ऋषछि १ तस्य ब्रषम्प्रति कलन्त्रविदि देय धान्यमानओद वा^१ पं २ तस्य
बन्दकोदेश चे-
३. तंको अफल बू रोव^१ पी ४ ध्वतेश अर्द्धभाग जुको भाषा बन्दक मूल कलन्त्र दकोफुकोन प्याचमाल्व । बन्दक
न **२
४. धाय मदो । सायेस मूल कलन्त्रडु दाम याड । माल्व । प्रत्ये फनपि भत्वपोल त्याड हडत्वं । धनि कोथो गह
छेंवा^१स्त(व्य)^३
५. व^१कुलि छें तेजराम ढंगुरिशा । साक्षि श्रीयपिंबहार योता छें जय भावोश मेक दृष्ट । प्रहबिह चोया मदो ।
शुभमस्तु श्रवदा

(पछाडि)

१. सोध ढंगुरि

२ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८७] मार्गकृष्ण...

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६८/२४
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा
छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

- * ताडपत्रको मूलपाठमा प्रयोग भएका चिह्न पूर्णिमाको ९९ अङ्कानुसारका छन् ।
१. यो व खुँडे छ ।
२. नभन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
३. स्तभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५१ मार्गशिरकृष्ण X^५... नामनाकस्य सकासात् । अत्रेव स(थ)ानव स्थान गह्वरं-टोल । केधिवशिनं । रामचन्द्र
२. मुलमीस नामनाकेन स्वकीयं स्वभुज्य । मानकं ॥ (स्थानस्य) ... (दिशि प्रदेशे) ... (नामसंज्ञकं ॥) ... (पश्चिमतः ॥) ... (उत्तरतः) ... (पूर्वतः) राजकुलवस्तुक्षेत्रे दक्षिणत । एतत्मध्ये डुवडोबलनामसंज्ञकं । क्षेत्राक रोवच्छि १ त-
३. त क्षेत्रे जथादेसकालप्रवर्तमानकं तथा संचाराघेन । (सुवर्णमूल्यमादाय क्रयविक्रयस्वधीनेन तेनानिवर्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतं भवति ॥ यदि स्याद्देविकराजिकव्याघातपरं) तदा धार्णकेन स्वयं परीसोधनीयं । अत्राथे दृष्टसाधि आसप्ती मुलमीस अषय मुलमीस

(द्वौया फट्केमा तल्लाट उठाई तेर्ती पारिः)

१. आषर देव

२. मनिकराज

३ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८८] वैशाखकृष्णप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८७४/३३ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रीयोऽस्तु सम्बत ५५१ वेसाखकृसनप्रदिप्रदाया श्रीबुदे ह्नुलछे यंता छे दातिखा भरिस नामना सकासातः थेमि थंथवत्वाल ताह्लेँडछेँ शुषराज ९ भराभत^५स कीतराज ९ शुखेमराज सोह्मं फुमिकजस नामनेकेन शुकियं शुभजमानकं ९ वासयसे दिस उत्रगमन ९ सनाथगुठिभाडस भूमेन पच्छिमत ९
२. चागुठिभाडस भूमेन उत्रत । श्रीश्रीराजकुलव^५स्तुभूमेन पुर्वत ९ शुभयराजभागभूमेन दषिनत एततमध्ये धुनिबुनामसंज्ञक खेत्रराज रोव ५ कस १ तत खेत्र जथादेसकालप्रव्रतमान तथा संचाराघेन शुण्णहेण्णमुलमादाय क्रयविक्रयस्वहादिनेन तवे^५नानिव्रतकं न्यायन क्रयेन विकि-
३. यतं भव^५ति जतश्या देव^५कराजीक व्यावा^५द ज तत धाण्णकेन परिस्वघनियं थुतेया दृष्टसाखि जयशिड क्वठनायक भास जिवशिड नायक ९ लखीराज नायकस ९ धाण्ण शुदेस लुंता भास ९ श्रीवजरआचाद जिव^५यिजुस एते प्रमान शुभ^५

शुभ^५

४. ष्णभन्दा पछाडिकोको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

५. पहिले लेखिएको अक्षरलाई त बनाइएको छ ।

६. यो व खुँडे छ ।

७. यस वको पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ ।

८. शुभ^५ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी फेरि शुभ^५ लेखिएको छ ।

४ सङ्ख्या

ने.सं. ५५१ [वि.सं. १४८८] आश्विनशुक्लचतुर्थी

राष्ट्रीय अभिलेखालयमा ६२ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९१३ को रूपमा मूल पत्र छ ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १५३४/६६

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५१ अशुणिशुक्ल चथ्याया १ । श्रीयंबूबुमाया १ । श्रीगाङ्गुलंगे । श्रीकेलंमण्डपतोलिकास्थाने । श्रीकोथ सालछेगृहाद्विवासिन कंस्कार जयतिसिंह भारोस भ्रातापुत्र कंस्कार रथनराजसिंह भारोस भ्रात्य कंस्कार हेमराजसिंह भारोस कंस्कार हृदयसिंह भारोस एते सहानुमताना स्वक्रेयं स्वबूयमानि-
२. कं । स एव तोलिकास्थाने । श्रीथंछेगृहाद्विवासिन कंस्कार जयप्तिसिंह भारोस नामनेन सकासात् । कमलातेर्थक्षेत्रनामप्रदेसे । वारिमार्गस्य पश्चिमत । श्रीबहारवस्तुभुमे उत्तरत । मुलमार्गस्य पूर्वत । लखिचा दङ्गुरिस सखुदङ्गुरिभुमे दक्षनत । एतेषा मधे षत्त्रोपिके क्षेत्रे यत् क्षेत्रेकतोपि बु रोव ६ ततक्षेत्रस्य जथादेस-
३. कालप्रवर्तमानसञ्चाराघेन सूवर्णमुलमादाय क्रेविक्रेस्वादिनिवर्तकं न्यायेन केन विक्रेयत १ । तत्र यदि संक्तव्यावादपिदा स्या तदा धारनकेन परिसोध्यनियञ्च । अत प्रतार्थे साखि धारनस भ्रातापिता कंस्कार यन्तासिंह भारोस दृष्टेक प्रमान चेति । तलपित पो १ सह । प्रते ह्वा उदेसन ज्वड तयास लुं सासन केन तया जुरो ॥ शुभ ॥

(पछाडि)

१. १. कमलातेर्थ
२. बुय क्रेपत्र ॥

५ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८८] माघकृष्णाद्वितीया

यस पत्रको फोटो मसँग छ ।

मूलपाठ^{१०}

१. १. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५२ माघबद्धि २ श्रीसातिगलबाहार पिषाकुलि छें देवमालि

९. पहिले लेखिएका अक्षर मेटीत्यही ठाउँमा शुक्ल लेखिएको छ ।

१०. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न सातै पङ्क्ति छुने गरी दुइ ठाउँमा यस्ता X चिह्न दिइएका छन् ।

२. रथनचन्दया हस्तोद्धार गुन्दम्म शिवका षट् शिवकाङ्क शिवका षु ६ तस्य विदि^{११} भोगबन्द-
३. कोदेशः मनापरि ~^{१२}रोष्वात बु रोव^{१३} मोण्डि डा ५ थ्वतेस अर्द्धभाग बुस थ्व दामया व्रषंप्र-
४. ति कलन्त्र <ल्या^{१४}ख^{१५}>न धनिस थ्वते बुस ओय वा आडछि <१ फं> षु ६ वो दम्म पि ४ जवा २ थ्व-
५. ते धाले वा ~^{१६} <द>ाम वा कास्यं विदिभोगन भुक्तपं यने जुरो^{१७} शायस दाम प्रत्ये लेयादे-
६. या पोलेस <वि>^{१८}दिभोगन जोडा धनि स्वथान चाबाहार श्री<ध^{१९}न्व^{२०}>त्रयअवतार पद्याक वैदे
७. भारोसः शाक्षि श्रीहतषानिह्म रावुत्त अमृताज भारोस दृष्ट ॥ कलन्त्र थाकाले बन्दक

(ढार्याँ फट्फेता तलबाट उठाएर तेस्रीं पारिः)

बु धनिसन भोग याव तेव

६ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८८] फाल्गुनकृष्णअष्टमी

वि.सं. २०५२ मा ललितपुरबाट बौद्धविहारसंघ अक्षेश्वरमहाविहारद्वारा प्रकाशित हेमराज शाक्यको *अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययन* [अक्षेश्वरमहाविहार एक अध्ययन]को १५७ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६५ पृष्ठमा ४२ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. { १ श्रेयोऽस्तु स }म्बत ५५२ फालगुणबद्धि ८ श्रीखटविहारि लिबीछे वता वास्तव्य ॥ प्रजापतिः अभय ठाकुरः पोत्रसह{स} ●^{२०}
२. हस्तो^{२१}द्धार गुन्दम्म शिवकाः चतुरसि^{२२}काङ्क शिवका पि ४ भाषाः थ्वते दाम ९ या कलन्त्र ल्याखनः एदलानः श्रीसतः

११. त्य र भोको बीचमा डीकाभन्दा माथि पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुई अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल, दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै x चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा पहिलो पङ्क्तिको *पिषाकुलिको* ठीक माथि पङ्क्ति जनाउन २ लेखेर यस्तो ठचिह्न दिई *विदेखि* लेख्न थालिएको छ र थपिएको *विदि* पहिलो पङ्क्तिको *देवमालिको* वको माथिसम्म पुगेको छ । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो X चिह्न दिइएको छ ।

१२. रिभन्दा पछाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१३. यो व खुँडे छ ।

१४. न्त्रभन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अधिल्लो भाग र सामै देखिन्छ ।

१५. न्त्रभन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१६. वाभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

१७. सभन्दा पछाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१८. श्रीभन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको बीचको भाग छोडेर अरू भाग देखिन्छ ।

१९. श्रीभन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको माथिल्लो भाग छोडेर अरू भाग देखिन्छ ।

२०. हभन्दा पछाडिको अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।

२१. फोटोमा डम्म कालो आएकोले स्तोको लख देखिँदैन ।

२२. यस वको पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ ।

३. श्रीश्रीगावतिराखगुधिसत० कलश ग्व २४ धन्मयाः गुधिया मर्जाता जुको ग्वक्षा वण माक्व ॥ थ्वते पाग्व त्रावण व्रष-
४. प्रतिः साखानंसाखः पोतानपोतवु निस्त्रपं यंजमाल्वं जुरो० । थ्वते दाम पोलडावः जाया मर्जातानः गुधि ने वा पं
५. नसि २ धारे बिस्यं यंजमाल्व ॥ पहिबेह मचोयाः धनि श्रीपुलचोमहाविहारि ब्रह्मचार्यभिक्षु श्रीअखयश्रि थवर-
६. {पाजुस श्रीश्रीगाव^{२३}}तिराखगुधिसं ॥ साक्षि श्रीगवति{ब^{२४}}हार^{२५} X^{२६} जयसिङ्गराज भारोस {मेक दृष्ट^{२७}} प्रमानेति शुभ ॥

७ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८८] चैत्रपूर्णमा

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७१ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०४९ को रूपमा मूल पत्र छ ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि, वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५५२ चैत्रशुक्ल ॥ पूर्णमास्याया० ॥ श्रीयंबूबुमाया श्रीगाङ्गलंगे श्रीतेदोबहार गृहाद्विवाशिन शृंखलीकार मलयराज भारोस नाम्ने सकासात ॥ तत्रैव बुमायां श्रीषट्खीरीमहाविहारी योता लिबीछें गृहाद्विवाशिन चकुतीकस्य नाम्ने शुकीयं शुबूजमानिक० ॥ तेदोष्वाटक्षेत्रनामप्रदेशे ॥ अनेखसाथवाकस्य भुमे पश्चिमत ॥
२. रथनकस्य भुमे रूत्रत । धारनस्य भुमे पूर्वत ॥ द्बडनबहिरि रथनचन्दकस्य भुमे दक्षणत ॥ एतेषा मधे ॥ तृय-रोपनिक० क्षेत्राङ्गतोपि बू रोव ३ ततक्षेत्रस्य सा जथादेशकारप्रवत्तमानसंचाराघेन शुवर्णमूल्यमादाय स्वादीनानिवत्तकन्यायेन केन विक्रेयतम्भवति ॥ तत्रा धारनकस्य निमितेन यदि संकतव्यावादे शति तदा धारनके-
३. न परिसोधनीयञ्च ॥ अत्र पत्राथे साक्षि दृष्ट किशिलागल वाछे धारनस्य चबा जशराम मेकप्रमाणश्चेति ॥ तलपति पो १ समेत ॥ प्रते लेयादेया पोलेस केन काया जु^{२८}रो० ॥ शुभ ॥^{२९}

२३. तिभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

२४. तिभन्दा पछाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।

२५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले हारको तल्लो भाग देखिँदैन ।

२६. त्भन्दा पछाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

२७. सभन्दा पछाडिका अक्षरका बीच भागका केही अंश देखिन्छन् ।

२८. जुपछि रो नलेख्दै भुक्किएर ०को ० लेखिएकोले त्यसको शिरोभागमा दुइवटा यस्ता । चिह्न दिई त्यो काटिएको छ ।

२९. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

(पछाडि)

१. तेदोष्वात बूया क्रेपत्र ॥

८ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८९] श्रावणशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१२९/२० यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ शुभः ॥ श्रैयोऽस्तुः सम्बत ५५२ श्रावणशुक्लप्रतीपद्याया ॥ श्रीयंबूबुमाया ॥ श्रीगाङ्गुरंगेय । श्रीमाखमन्दपस्तोरके हरीमन्त ग्वाछे ॥ वास्तव्य भ्राता थपति लुन्तराज भारोसः थपति जसराज भारोसः उभयस नामनेन सकासातः तत्रेव बुमाया ॥ स एव गृहाद्विवा(स्त^{३०}व्य) ... (नाम्ने) ... (नाम)-
२. संज्ञक ॥ मार्गस्य पच्छिमतः गृहाडनस्य रुत्रतः थपति तेज भारोस गृहे पूर्वतः उभयधारापातस्य दक्षनतः एतेखाम्मधे मगुद्वित्याया ॥ दक्षनगमन ॥ पुन पच्छिमगमनः गृहाडनस्य पूर्वगमन ॥ दक्षनाभिमुख उत्रप्रवेशगृहद्वालमेक ॥ बहीरद्वालाङ्गत प्रालसंछन्दन (स्वसीमापरिभोग्यं) ...
३. यन्ता छे ॥ खा १ हडाफुसमेतः ततगृहस्य सा जथादेसकारसंप्रवर्तमानसञ्चालाघेन शुवर्णमूलमादाय स्वादिनिष्टनिवर्तकं न्यायेन क्रीविक्रीतम्भवतिः ततगृहस्य धारनकस्य निमीतेन यदि सङ्घितव्यावादे सति तदा धारनकेन परिसोधनीयञ्चः अत्राथेय दृष्टसाखि सेव ग्वाछे ॥ (व^{३१}स्तव्य) ...

(पछाडि)

१. प्रते लेवादेवा पोलेस क्रीन का-
२. या जुरो ॥ भाखा थ्व छे ॥ काया
३. लुन्तराज भारोसन नेबोः ज-
४. सराज भारोसन छिबो जुरो ॥
५. हरमन्त ग्वाछे ॥ वं दुंथो यं-
६. ता छेया क्रेपत्र ॥ शुभ ॥

३०. व/भन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

३१. छे ॥ भन्दा पछाडिको अक्षरको माथिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

९ सङ्ख्या

ने.सं. ५५२ [वि.सं. १४८९] भाद्रकृष्णदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १५६८/४ र २१०१/४८ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वृत्ताकार घेरा छ । त्यसपछि वरिपरि थोप्ला छन् । थोप्लाको बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५२ भाद्रपकृष्ण ॥ दसंम्यायां तिथौः श्रीललितबुमायां श्रीमानेग्लकेः आगनेयकोलिः श्रीवंकु यंत छेंगृहवास्तव्यः स्वगोत्र प्रजापतिः अनेख थकुरसः भ्रात्यसहसः नामनेन शकाशात् तत्रेव स्थानः स एव यंत छेंगृहवास्तव्यः स्वगोत्र प्रजापतिः मेगराम थकुरसः
२. नामनेनः स्वक्रियं स्वपुजितानिकं स एव यंत छें यंकुलि अथकछिनगृहनामप्रदेसेः स्वगोत्र प्रजापतिः उदय थकुरस लिबिगृहशिमायां पश्चमतः धनिकस्य गृहशिमायां उत्रतः धनिकस्यः लिबिशिमायां साक्यभिक्षु श्रीअनतजोतिनायकहिसः गृहलिबिशिमायां ॥
३. द्वयो सिमायां पोर्वतः देवग्यः अनतराज भारोसः गृहशिमायां स्वगोत्रः प्रजापतिः उदय थकुरसः लिबिशिमायां द्वयो शिमायां दक्षिनतः एतेखां मधे रथामुलमार्गस्यः दक्षिनगमनेनः पुनो पश्चिमगमनेन जात्वाः दुदुमण्डलेः यंकुलि गृहः पोर्वाभिमुखः दक्षिना-
४. भिमुखः यंकुलि अथकछिनगृहद्वारद्वयं द्वार नशिं २ लिफुह्दफु । लिबि स्वंबोस छिबोः योथो रशिः एते गृह सक्रषसमपरिभोग्यं ता गृहवसतिः बहिरिद्वारां गनस्यदिनिकाजक्षिस्थापः भुमिकाप्लासंछनस्वशिमापरिभोग्यं ता गृह तद्यथानग्रवतमानसंचाराघेनः जथोस-

(पछाडि)

१. शिचतमोलमादाय केन विक्रीतं भवति
२. मिदं ता गृह संकटव्यावादकाले तदाः
३. घाण्णकेन परिसोधनियं साक्षि चाला-
४. छ लिबि लंछे चकुति भारोसः मेक दृष्टं

१० सङ्ख्या

ने.सं. ५५३ [वि.सं. १४८९] कार्तिककृष्णचतुर्थी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९४/४३

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु । सम्बत ५५३ कार्तिककृष्णचौथ्यायायाः श्रीललितबुमायाः श्रीमानेग्लके उत्रत ॥ श्रीकोविहारे थानेः कोथो गहछे वंकुलि छेवास्तव्यः तेजराम दंगुरिस नाम्ना सकाशात् ॥ श्रीयपिबहिरि लिबिछे वंकुलि वंता छेवास्तव्यः उद राय पोत्रसहस नाम्नेन स्वकियं शुभुज-

२. मानिक् ॥ नववंदोलक्षेत्रनामप्रदेसे ॥ तवह्लेडे वसु भारोस क्षेत्रे धनिस क्षेत्रे पच्छिमत ॥ तवह्लेडे पंदुवोः षपिनिल्ले गनपतिवो थ्व नेह्मंस क्षेत्रे उत्रत ॥ स एव पंदुया क्षेत्रे पुर्वत ॥ तवह्लेडे गोतया क्षेत्रे दक्षिनत ॥ एततमध्ये ॥ तत क्षेत्र अष्टरोपनिकं जत क्षेत्रे बु रोव X^{३२}
३. पलङ् च्या ८ ता क्षेत्रे सक्रषकं समपरिभोग्य् ॥ जथाणगरप्रवतमानसंचाराधेन जथोचितमुलमादाय क्रियविक्री-स्वादिनेन तेनानिवर्तकं न्यायेन क्रेयेन क्रेयेन विक्रीतं भवतिः संषतव्यावादकाले धारनकेन परिसोघनियं ॥ रोव ह्मोतल थेथेवुलि X^{३३}
४. ह्दपु मदो जुरो ॥ प्रते ह्द जिमह्न सुकान उदेस बंदक जोड तयास छासा तंड क्रिन कायाः शाक्षि श्रीयंपिबहिरि लिबिल्ले अनंत भारोसः योषा छें ग्वाछे^{३४}बाहारः जोतिराज मुलमीसः क्वाथ भ्वंत षंदचोकः जोति मुलमीसः यंता ननिः जयतराम ढंगुरिसः यंपिबाहारः जयः X

११ सङ्ख्या

ने.सं. ५५४ [वि.सं. १४९०] मार्गशुक्लचतुर्थी

अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययनको १५७ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६६ पृष्ठमा ४८ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५५४ मार्गशिरशुक्ल । चर्तुथ्याया १ श्रीपुलचोमहाविहारे श्रीमत्श्रीश्री^{३५}ग^{३६}धुडि-भटार^{३७}(क^{३८}सके)...
२. जवमाक्व लिबिल्लेवास्तव्यः अथं भावो पोत्रसहः भ्रात्यः वो^{३९}दस्यनः भ्रातापोत्रः आसरामः थ्वते आदिनत्वं छिवु । स्वआ^{४०}(तमा)^{४१} ... (दान)
३. याडन भिगवनो मभिगवनोः श्रीबहिरिस मि जुर वस्यं श्रीबहिरिन कास्यंता जुरो पुन भाखाः श्रीबहिरिनवुं कत्र जुकोन अर्थसामर्थन उपलखरपं नेख जु(रो)^{४२}... (पोता)-

३२. क्भन्दा पछाडिको अक्षरको डीकोभन्दा माथिको अंश देखिन्छ ।
३३. लिभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको माथिल्लो केही अंश देखिन्छ ।
३४. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा ग्वाछे लेखिएको छ ।
३५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले श्रीश्रीको डीको र बाइमात्राको यस्तो ं भाग देखिँदैन ।
३६. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले गको डीको र अनुस्वार देखिँदैन ।
३७. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले धुडिभटारको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।
३८. त्भन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको तल्लो अंश देखिन्छ ।
३९. यस वको पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ ।
४०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले अको डीको र कान्नानीको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।
४१. अ/भन्दा पछाडिका दुइ अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
४२. जुभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

४. नपोत स्यंबुं श्रीबहिरि त्वहृतं श्रीश्रीराजकुल श्रीपात्रकुलाद्धि सुछिनोवु प्र आश्रय अपासे मेवर प्र वंज मदो जुरोर् श्रीबहिरिस जोगारपेया खिनि ●^{४३}... (साक्षी)
५. श्रीवंकुलिदेवजुसः श्रीपिंथबहार गृहाद्धिवास्तव्यः रावुतः उदयराज भारोसः श्री जबहार गृहाद्धिवास्तव्यः जयशिंहडराज भारोसः एते त्रय (दृष्ट प्रमानश्चेति शुभ ॥)

१२ सङ्ख्या

ने.सं. ५५४ [वि.सं. १४९०] माघशुक्लनवमी

राष्ट्रीय अभिलेखालयमा ७१ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०४३ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५५४ माघशुद्धि ९ श्रीतेदोबहार गृहाद्धिवाशिन भ्राता शृंखलीकार मलयराज भारोसवो ॥ भ्रात्य शृंखलीकार जगतराज भारोसवो ॥ थ्वस उभे ॥ योता छेयाः लिबी क्यंबं ॥ बड्ढि चेल करडा भाष थ्व(ते) XXXXXXXXXXXXXXXX^{४४}XX
२. येथो ल्वह्वकिलिवो छेकनः ॥ यो द्वाको जगतराज भारोस जुरोर् ॥ थ्व मिथि चैन ल्वह्वकिलि चैन छेकन , वं मलयराज भारोस जुरोर् ॥ भाषा आव छेये बुः चैन छेकन यो जगतराज भारोस्यं छेये ॥ चैनन वं , मलयराज भारोस्यं छेये जुरोर् ॥ सद , लुद
३. क्यं बोयेः छेया पानिपातन पिस सुद्धिवु , जगतराज भारोस्यं बोये जुरोर् ॥ मलयराज भारोस्यं छो धायेनो मदो जुरोर् ॥ सदक्यं बोये यापघातः तवछतला थोव पादोन लि जुरोर् ॥ लुदंक्यं , छोये यापघात , थिंसला गाक , पादोन हडा , छोयेमा-
४. ल्व जुरोर् जगतराज भारोस्यं ॥ आव , बोये , थव मद्वाकाले , अनोयन , चलछीवु , थेथेवु , वोचकेमाल्व ॥ थव थवस आव बोये द्वातडास , मिथिन यो जगतराज भारोस ॥ मिथिन वं मलयराज भारोस जुरोर् ॥ उभे भाष चोता दो ॥ थ्वते भाषया सा-
५. क्षि दृष्ट योतु श्रीयेतखाबहार मृत्यगनायक पात्र शत्रि श्रीदोयचण्ड वम्मनस ॥ वंतु वंदुं छे भिक्षु श्रीजोगरामजुस ॥ यंगल सालछे ताब्रकार यंता भारोस एते तृय दृष्ट प्रमाणश्चेति ॥ शुभ ॥^{४५}

१३ सङ्ख्या

ने.सं. ५५५ [वि.सं. १४९१] प्रथमपौष...

अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययनको १५८ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६६ पृष्ठमा ५० सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

४३. निभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

४४. थ्वभन्दा पछाडिका चौध अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

४५. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. {१ श्रेयोस्तु ॥} सम्बत ५५५ प्रथम{पौष^{५६}}XXXXयात् ति{थौ^{५७} ॥ श्री}^{५८}पुलचोमाहा^{५९}वि^{६०}हा^{६१}री^{६२}
(श्रीमत्श्रीश्रीगंधुद्विभट्टार)^{६३}-
२. कासकेः स एव विहारि लिबिछे ज्य^{५४}(त^{५५}राम ज्येष्ठपुत्र) ****^{५६}राम^{५७} कनेष्टपुत्र तेजराम थ्व स्वंहम बाकास ना थव
३. व थवसः स्वआतमा दान याडन मि जुया ****^{५८} ज्यंतरामया पोत्रसहस साखानसाखवु पोतानपोतवु श्री ।
४. बहिरिस स्वआतमा दान याडन च्चंडा जुरो परिभाषा श्रीबहिरिस लिबिछे ह्दबिछे मित्वस्य जोगरपको षु ज्यं ।
५. तराम पात्रसहस्य जोगरपं यंजमाल्वः श्रीबहिरिनतु जुरसनो र् ज्यंतरामया पोत्रसहसके र् हारिगोहारि याड ।
६. न अर्थसामरथन उपलखरपं यंजमाल्व जुरोः ज्यंतरा^{५९}म पोत्रसहस साखानसाखनवु श्रीबहिरित्वङ्गतं । श्रीश्री-
७. राजकुल श्रीपात्रकुल गेनो वज मदो जुरो^{६०} ****^{६१}ङ्खाबाहारः अमतराम भारोसः श्रीमानिग्ल भ्वंः
८. त जितराज भारोसः {अत्र}^{६२}र्थे छे {अ}^{६३}मात्य ब्रजा(चान्य)^{६४}****^{६५} भारोसः एव त्रय दृष्ट प्रमानश्चेति शुभ

४६. महीनाको नाउँ अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययनको आधारमा राखिएको हो ।
४७. तिभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
४८. पुभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
४९. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले माहको डीको देखिँदैन ।
५०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले विको बाइमात्राको यस्तो ं भाग र डीको देखिँदैन ।
५१. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले हको डीको देखिँदैन ।
५२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले रीको दाहिनेको यस्तो ं भाग र डीको देखिँदैन ।
५३. रीभन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
५४. फोटोमा ज्यको अनुस्वार देखिँदैन ।
५५. ज्यभन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भाग देखिन्छ ।
५६. रभन्दा अगाडिको अक्षरको डीको र सामैको तल्लो भाग देखिन्छ ।
५७. ताडपत्रको रेशा उफ्किएर गएकोले रभको बीचको भागको केही अंश देखिँदैन ।
५८. कान्नानीभन्दा अगाडिका दुइ अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
५९. ताडपत्रको रेशा उफ्किएर गएकोले रको तल्लो भाग देखिँदैन ।
६०. ताडपत्रको रेशा उफ्किएर गएकोले रो को तल्लो भाग देखिँदैन ।
६१. कान्नानीभन्दा अगाडिका तीन अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
६२. सभन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
६३. माभन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।
६४. जाभन्दा पछाडिका अधिल्ला दुइ अक्षरका बीचको भाग छोडेर अरू भाग देखिन्छन् ।
६५. जाभन्दा पछाडिका तेस्रो, चौथो र पाँचौँ अक्षरका डीका देखिन्छन् ।
६६. भभन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।

१४ सङ्ख्या

ने.सं. ५५५ [वि.सं. १४९१] चैत्रशुक्लत्रयोदशी

अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययनको १५९ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६६ पृष्ठमा ५१ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५५५ चैत्रशुद्धि १३ श्रीपूलचोमहाविहारिः ब्रह्मचार्य्यभिक्षु साषु खया ****^{६७} याजु****^{६८} *...
२. स्वआत्मादिदान उपदोषित^७ । त स्वआत्मादिदानः क्रीविक्रीस्वादिसनेन ॥ निक्षेप संप्रहृता भवति मिद^७ ॥ एते वु वि^{६९} तति काना XX^{७०} ... (के)-
३. नापि लोपालोप न लभते ॥ पुन भाषाः स येव वीहारि लिबीछें जय भारोस्न ॥ स येत्रः ज्ञानजुत्वं दुंसालन ^७ पुत्री विजु भरिसंः । ●●●^{७१}...
४. सशुरपिताः जय भारोस्नः जोगापाथ्यं ॥ जामाता ज्ञानजुस्न ॥ श्रीबहिरिसः जोगारपं यंजमाल्व जुरो^७ ॥ भाषा ससूरपिता जय भारोसः ●●●^{७२}
५. धन आदिपं ॥ सर्व्वसवूः जामाता ज्ञानजुस^७ क्रीविक्रीस्वादिनः निक्षेपन बियात्वं जुरो^७ परिभाषाः जय भारोस्न ॥ जि ज्ञानजुत्वं पिभूः ●●●^{७३}
६. चेतः ज्ञानजुत्वं च्वने मयस्यं पिलु वंकालेः जे बिस्वतको हेने धास्न धाये मदो ॥ ध्वतेया साक्षि स येव विहारि लिबीछेवासिन ॥ तेचन्दजु सुि ●●●^{७४}

१५ सङ्ख्या

ने.सं. ५५५ [वि.सं. १४९२] श्रावणकृष्णसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३२/२०

-
६७. याभन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
 ६८. जुभन्दा पछाडिका तीन अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
 ६९. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले किको बाइमात्राको यस्तो ं भाग देखिँदैन ।
 ७०. नाभन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
 ७१. । भन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
 ७२. सःभन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
 ७३. भूःभन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।
 ७४. बाइमात्राभन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।

मूलपाठ

१. १. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५५५ श्रावणकृष्ण ॥ सप्तम्यायां तिथौः श्रीललितब्रुमायां श्रीयोथोः वंकु यंथ छेगृहवाशिनः स्वमाताः भरि कुण्डसवोः स्वपोत्रीः पंदुनि मसमोः त्रक्येहेसवोः आभासपत्र चोरडायाः संप्रधार भाष ध्वत्ये;
२. जुरो० भाषाः भरि कुण्डसनः स्वपोत्रीः पंदुनि मसमोः त्रक्येहेः वा^०डनः मिस खं डेडनः ह्माच वाडन गेनोः वञ्ज मदो जुरो० परिभाषाः ह्माचः पंदुनि त्रक्येहेसनः स्वमाता भरि कुण्डसः दोस मदोस हाडनः माम पिलुयेवु म;
३. दो जुरो० ध्वत्ये भाषः माह्माचस छिस्य० मामनः ह्माच वाडनः पिलुव^० कालेः ह्माचनः माम पिलुकाले नोः नेह्मंस छिस्य० मनिस्त्रपं संकालेयाः अगड तथा गुन्दम्म शिवकाः मेक प्ला०कृत प्लछि १ ध्वत्ये छोस दिस्य नोः काये;
४. तेवः कारडन देसशास्त्रन दय मदोः पुन भाषाः बवाः हरख भावोसनः ह्माचः पंदुनि त्रक्येहेसःछियाः दुलाजिरि कास्य० बियेमाल्वः दुलाजिरि मबिकालेः ध्व चोस्य तथाः पति अकरणः ध्वत्ये भाषः माह्माचसकेबु चोता

(ढायाँपट्टि)

१. दोः शाक्षि श्रीनकबहिवास्तव्यः ब्रह्मचर्यः भिक्षु
२. श्रीगुनश्रिजुसः श्रीवंकुबहारः भिक्षु श्रीमनिका
३. चाहिसः चालाछ लिबिल० छेगृहवास्तव्यः लुत-
४. राज भा^०रोसः एते तृय दृष्ट प्रमानमिति शुभ०

१६ सङ्ख्या

ने.सं. ५५९ [वि.सं. १४९६] भाद्रशुक्लपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३७७/४३

मूलपाठ

१. श्रेयोऽस्तु (तु ॥) सम्बत् ५५९ भाद्रपदशुकरपंचम्याया तिथ्व श्रीफनपिगुनगरात । यंवलिटोलं तकोचां जयतराज जयतेज भ्रातसहस । [[व]]^०[[च]]^० प्रतिपनभुतेन -^{०९}-^{५०}-तेन शुकियं शुभु[[ज्यमा^०निकं]] ... यिटो
२. तेजण च -- ● तृयिटो -- दुम्मजस गुणराम भारोस नामनेन सकासात । केकदुं । देविगडखित्रनामप्रदेस्य श्रीराजखेत्र पच्छमत । यागपतिसाहुकस्य खेत्रे [[उ]]तथ खेत्रमिटोलभू[[मेन पू^०]]वत...

७५. यो व खुँडे छ ।

७६. पहिले लेखिएको अक्षरलाई भ७ बनाइएको छ ।

७७. भन्दा पछाडिको अक्षरको केही भाग देखिन्छ ।

७८. कान्नानीभन्दा पछाडिको अक्षरको केही भाग देखिन्छ ।

७९. नभन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

८०. नभन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।

८१. शुभन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

८२. वभन्दा अगाडिको अक्षरको डीको र सामै देखिन्छ ।

३. ●लका -[[द]]खिनत एततमधे दुको -^{५३} खेत्रनाम । जथाकालदेसव्रतमानेन मुलमादाय कृयविकृय भवति तस्य खेत्रस्य रोपनिक ४ ध्वते अकस । थव मारासिम मि स ७ - क्रयपत्र...
४. यदि त -- टधिस्य वकाल्य अत्र -- जुरो । जदि कदाचेत । व्यावाद द्वाकाले धान सोधनियं । अत्र पत्राथे साधि विवदत भा सुम्म जय भाहरि रुपराम एते -- लिखित जुरो ...

१७ सङ्ख्या

ने.सं. ५६० [वि.सं. १४९६] फाल्गुनशुक्लनवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ११०९/९ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५६० फाल्गुणशुक्लनवम्यां श्रीखुपोंबुमायां । संज्ञा गोशुङ्गस्थाने । येटा गृहाद्धिवासिन । गनपतिभारोकस्य नामना सकाशात । अत्रेव । श्रीवादिमस्थाने घट्टेछेटोलके वास्तव्य ९ शुदयरामभारोकस्य नामने शुकीयं स्वभूज्यमानिकम् । मार्गस्य पूर्वप्रवेशगृह{म^{५५}ण्डले} :::
२. गोष्ठीगृहे उत्रत तेजवन मुलमीस गृहे पूर्वत मार्गस्य दखिनत एतत्मध्ये क्वाठनदुटोल पुषुरि कोछेनामसधेयम् । मुल यंटा छेंसखा छेसया अघउर्द्धगृहद्वारमेकम् । बुकुलिपाथ भुमनो लिबिन सहित येथो क प्राकारन सहित । तत गृह बहिरिद्वाराङ्गणसिन्धनिकाजक्षस्थापना{भूमिकापलालसंछन्नस्वसीमापरिभोग्य तद्गृह तद्यथा}-
३. देशकालप्रवर्तमानस्तथा सञ्चारार्घेण स्ववर्णमादायः क्रयविक्रयस्वाधीनेन क्रयेन । विक्रीयतम् भवति । जदि श्या देविकराजिकव्याघा । तपरेण । तदा धार्णकेन परिसोधनियम् ॥ अत्रार्थे दृष्टश्रुतज्ञातार साधि थव ननि । जोतबम मुलमीस । घट्टेछेटोल । गज मुलमीस । मगलछु :::

१८ सङ्ख्या

ने.सं. ५६१ [वि.सं. १४९७] मार्गकृष्णसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१०१/७२ र एच् १७४/५९

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५६१ मार्गशिरकृष्ण । सप्तम्यायाम् श्रीललितबुमायाम् श्रीमानिगलके उत्रविहारेः वखन दुछेंवाशिनोः अजाः हाको ढंगुरिसः नामेन स्वकीय स्वभु^{५६}ज्यमानिकं ९ स येवः मान यंकुलि छं छयः

८३. कोभन्दा पछाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

८४. हभन्दा पछाडिको अक्षरको अगाडिको अलिकति भाग देखिन्छ ।

८५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले स्त्रभुको डीको देखिँदैन ।

८६. शु र सको खुट्टाको बीचमा काकपद दिई चौथो पङ्क्तिको सर्व्वदाको वर्वको ठीक तल पाँचौं पङ्क्तिको खाली ठाउँमा यस्तो x चिह्न दिई ज्यदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको ज्यमानिकं ९ चौथो पङ्क्तिको शुभाशुभको पछिल्लो शुको तलसम्म पुगेको छ ।

२. दोग्यभावोकस्यः नामना सकासात । स येवः वखन दुंछें, येथोः दुबिये लंन छें माक्वः उद्यानवाटिकानामपदेशे । ता उद्यानवातिका चल मेक चलछि १ जथाचात्राघाटन प्रवेष्टितः एतेखा मधेः उचा-
३. नवाटिका सकर्षकं स्मपरिभोजं । जथानगरकालप्रवर्तमानसचाराघेनः जथोचेतमूल्यमादाय क्रयेन विक्रीस्वादिनेन तेनानिवर्तकं न्यायेन क्रयेन विक्रीयतम्भवति ॥ जदि दत्र कदाचेत विना
४. सङ्कटव्यावादकाले तदा धाण्णकेन स्वयं परिसोधनियं अत्र पत्राथे साक्षि श्रीअट । कीबहार वंटा ग्रहाद्विवास्तव्यः राजू भारोसः मेक दृ प्रमानेति ॥ शुभमस्तु सर्व्वदाः शुभाशुभ ज्ञात्वाः ॥
५. भाखाः थ्व क्रीन काया छे भुं^{५५}या क्रीअंक दान पोलन धुंग्व जुवो ॥ थ्व क्रीन चोया भुं छें भुंन क्यंबं भुया टन चोस्यं काया जुरो ॥

१९ सङ्ख्या

ने.सं. ५६२ [वि.सं. १४९९] श्रावणकृष्णातृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९२६/२४ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा त्रिशूल छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रीयोऽस्तु १ सम्बत ५६२ सरावनकृष्णातृतीयाया श्रीबुदेसथानकवासत्रव्यं १ युटा छें^{५५} छें देवराज भारोस ना^{५५}ना सकासात १ मुलननि युकुलि छे मेगराज भारोस १ जिवशिंहड भारोस भातुसह १ हिरराज भारोस १ तिभयस १
२. नामनकेन शुक्रियं शुभजमानकं १ मिसा जोतन १ काय जयचंद माकाय शुक्रिण्ण काया जुरो १ तत दासीदासा जोतन माकाय १ जथादेशकालप्रव्रतमान तथा संचाराय १ क्रियविंशशुहादिनेन १ कंनये क्रविक्रिस सतं भवसति । पुतसा १
३. डेव १ तदियपुत्रिपुत्रसंताविदि जावत चंदरारकअगाणिजलासर तावप्रजंतं थिरो भवसति १ श्रीश्रीराजकुल-पत्रकुल न्संवदन कलतं न लभते १ दृष्टसाखि मध क्वाठनायकस १ पंडु भारोस १ आखर काष्ट जिवताया १ तिभय दृष्ट शुभ १

२० सङ्ख्या

ने.सं. ५६२ [वि.सं. १४९९] भाद्रशुक्लप्रतिपदा पूर्वफाल्गुनीनक्षत्र...

अक्षेश्वरमहाविहार पूचो छगू अध्ययनको १५९ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६७ पृष्ठमा ५८ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

८७. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा छें भुं लेखिएको छ ।

८८. छें र छेंको बीचमा लेखिएको एउटा अक्षर मेट्न खोजी केरिएको छ र त्यस अक्षरको विसर्गका दुवै गोलामा यस्तो चिह्न दिई त्यो काटिएको छ ।

८९. नापछिको एउटा अक्षरमा मसी दलिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६४ चेत्रकृष्णचतुर्थ्यायां श्रीयंगलबूबुमायां श्रीकष्टमन्दपनगरे ॥ अथकोत्वलिकास्थाने । स एव अथको लिबिछेंगृहाद्धिवासिन मानघअनेखरामकस्य नामनेने स्वयनोधार ॥ विजाफलक्षेत्रनामप्रदेसे । वादिमार्गस्य पश्चिमत् । श्रीजोगिनिचाकवस्तुभुमे उर्त्तत ॥ मालाकारउह्लासकस्य भुमे पूर्वत ॥ तांबकारजिवसिंहडकस्ये भुमे दक्षनत ॥ एतेषा मघे । षत-
२. रोपनिक् क्षेत्र् य । त क्षेत्राकतोपि बू रोव ६ ततक्षेत्रस्य पूर्वमुलतलपत्रनष्टाभावानिमितेन एतत स्वघपत्र संलिख ॥ परिसुद्धिकरनाय स्वघपरिभाखा चात्र अत परं कालात्र पुरुषातरे वा ॥ श्रीश्रीराजकुलपत्रकुलहस्तगतेन वा । तत नष्टपत्र् यदि पापनुयातत । तदेव पूर्वआधार धनिने न स्मपनियं । न विवादितव्यं । अस्मना फातितव्यं । असफातितेन । चु अकरनो भवति ॥
३. तत नष्टपत्रार्थ हेन केनापि व्यावादो कतुं कारयितुं च न लभते ॥ अर्थ प्रथाथे साखि अनेखरामस भ्रात्य मानघ जितरामस मेकप्रमान चेति ॥ प्रते मागल यंथ छें मालाकार बुदचंद भ्रातापुत्र मालाकार यंतास द्वयसन भोगन तंता तलपित अल्वन विल्वन जुरडन स्वघपत्र चोस्यं कारड भाख ध्वते ॥ अनेखरामसके जुरोर् ॥ शुभ ॥^{१०६}

३३ सङ्ख्या

ने.सं. ५६४ [वि.सं. १५०१] ज्येष्ठशुक्लतृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९२७/२२ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६४ ज्येष्ठशुक्ल ॥ तृतीयां तिथौः श्रीलहितबुमायां श्रीमानिगलके श्रीनोगल व^{१०७}वलछें येता गृहवा^{१०८}स्तव्य । बुह्लुं हाक्व भारोस नामनेन । सूकियं सूबुर्ज्यमानिकं । श्रीमानिगलके दक्षनदिशे श्रीबुह्लुं चोछें योता गृहवा^{१०९}स्तव्य । ^{१०८}अजयराम भारोस नामना सकासात । धानस्य पूर्वदिसे छोराबुनामप्रदेशे श्रीवो^{१०९}वा^{१०९} दथोतोल चपाह लिबिछें
२. वरयि भारोस भुमे पच्छेमत । दक्ष^{१०९}नतश्च^{११०} । विज्याप्तीछें येता गृहवास्तव्य नाथु भारोस भुमे उत्ररतश्च नदिशिमायां पूर्वतश्च मेकधिकरो । पनिकं । जट क्षत्र । रोव^{१०९} छित्या १॥ तत क्षत्र सक्रषकं समपरिभोजं त जथानगरकालप्रवत । मानेन संचाराघेन । जथोचित । सूव^{१०९}र्णमुलमादाय । क्रयविक्रयस्वादिनस्तवे^{१०९}नानि-व^{१०९}स्तुकं न्यायेन । क्रयेन । विक्रयकं भवति । यदि

१०६. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

१०७. यो व खुडे छ ।

१०८. व्य । र अको बीचमा भएको एक अक्षरमा मसी दली त्यसलाई खारेज गरिएको छ ।

१०९. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा दक्ष लेखिएको छ ।

११०. पहिले लेखिएको अक्षरलाई श्च बनाइएको छ ।

३. दिवि^{१११}क । राजिक विना । संषत । व्यावा^{१११}द द्वा^{११२}काले तदा धानकेन । परिसोधनियं प्रति ह्ङा भोगन ज्वडास । छाछा बिस्यन क्रीन चोया जुरो ह्ङथो तलपति दो मकाया । साक्षि श्रीत्वंबाहार छे व^{१११}कुलि गृह-वास्तव्य । रावुत श्रीजयत्राज भारोस मेक दृष्ट शुभ ॥ शुभ ॥^{११३}

(पछाडि)

१. छोरा बुया क्रीपत्रमिदं शुभ ॥

३३ सङ्ख्या

ने.सं. ५६५ [वि.सं. १५०१] फाल्गुनशुक्लसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३६/११

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६५ फागुणशुधि ७ केलं थंथछे कास्कार जयतसिंहह भारोसः पुत्र जयतराम भारोसः पुत्र लुंतराज भारो-
२. सः पुत्र मय भारोस थ्वस प्यंत्तं बाकायसवो ॥ स एव थंथछे कास्कार जिवराजसिंहह भारोसः पुत्र रुपसिंहह भारोसः पुत्र वंता
३. भारोसः थ्वस {{स्व^{११५}ह्म ब}}कायसवो ॥ श्रीजगजु ◎◎^{११५}{{ब}}^{११६}हीकन ॥ लेयिदेयि इवाधिवाः अगहखंया । श्रीराज्यमहाभादारि-
४. क मनिकराज ◎◎◎◎^{११७} या खंको लाकोन पा ◎◎ थ्व संवच्छलन ह्ङाया ◎◎ सान धूंगो जुरोः ◎◎^{११८} देयानो अगह ◎^{११९}◎◎^{१२०} ये-
५. स ॥ पुन भा{{षा}}^{१२१} पुभ ◎◎◎◎ कया अगह पति ◎◎◎^{१२२} मभास मलुव ◎^{१२३}◎◎ {{श्र}}श्रीराजकुल-प{{त्रकु}}लकन लुका◎^{१२४} ◎◎ शः^{१२५}

१११. यो व खुँडे छ ।

११२. हा र काको बीचमा लेखिएको दमा मसी दली त्यसलाई खारेज गरिएको छ ।

११३. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

११४. सभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको माथिल्लो केही अंश देखिन्छ ।

११५. जुभन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको डीकोको केही अंश देखिन्छ ।

११६. कान्तानीभन्दा अगाडिको अक्षरको डीको र सामै देखिन्छ ।

११७. याभन्दा अगाडिको अक्षरको डीकोको पछिल्लो भागको अलिकति अंश देखिन्छ ।

११८. देभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

११९. हभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१२०. थभन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

१२१. भाभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

१२२. मभन्दा अगाडिको अक्षरको डीको अलिकति देखिन्छ ।

१२३. वभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको डीको अलिकति र तल्लो भाग देखिन्छ ।

१२४. काभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१२५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले शको अधिल्लो भागको केही अंश देखिँदैन ।

मूलपाठ

१. १. सम्बत ५६६ माघशुधि १२ तेदोबहार तात जिरिफु पंदु भारो जिवमयिस-
२. वो: केलं थंथेछे किंज रुपसिंहड भ्रात्य वंता भारोसवो: विखय जात इ-
३. काथिका १ सासा हनस*^{१३१} ***^{१३२}मबिख थेथेसवं काय कास्यं (होय हो)-
४. स्यं थेथेसवं सर्व्व सोधन धुंगव [जु^{१३३}रो] ***** श्री*^{१३४}*...
५. *^{१३५}कल*^{१३६}तं थेथेस्यं छुं धायनो मदो उति भाख दो साखि *^{१३७}*

२६ सङ्ख्या

ने.सं. ५६६ [वि.सं. १५०३] वैशाखकृष्णपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९७०/४४

मूलपाठ

१३८

१. १. श्रैयोऽस्तु सम्बत ५६६ वेसाषाबद्धि ५ धनि ग्वाछेंबहार योथो खंदचोक योकुलि लिबिछे रुपा भारोशके रनिया यंत छें प्रजा-
२. पति मध्य थकुरश भारात्यपुत्रशहश शोगोत्र भ्रात्य हरष थकुरश: थ्व निह्माशन त्याड हया गुदम शिवका षतशि-
३. वकाक शिवका ६ तस्य व्रषप्रति क्लत्रविदि देय ओदधान्यमान वा आद ३ तस्य बदकोदेश बलिमंदो बु रोव ५ तलपति म-
४. दो: भाषा बन्दक बु मुल क्लत्र दकोफुकोन फ्याचमालो ताले मदो: प्रत्य छें भरन जिमने शुका उदारपं चोले षु शुका
५. दुतन स्यष उदारपातो शायश दाम: शाषि वंथ व^{१३९}कु यतछेबहार वकुलि छे वंकुलि उभाहाश दृष्ट: थ्वत्य भाष नेभि दो ।

१३९

१३१. सभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
१३२. मभन्दा अगाडिका तीन अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
१३३. ग्वभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
१३४. श्रीभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र अनुस्वार देखिन्छ ।
१३५. कभन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।
१३६. लभन्दा पछाडिका अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।
१३७. खिभन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
१३८. यस बुट्टाले चार पङ्क्ति ओगटेको छ ।
१३९. यस बुट्टाले तेस्रो र चौथो पङ्क्ति ओगटेको छ ।
१४०. पहिले लेखिएको अक्षरलाई व बनाइएको छ ।

३७ सङ्ख्या

ने.सं. ५६६ [वि.सं. १५०३] श्रावणकृष्णषष्ठी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७१ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०४७ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्टेमा माटाको, गोला छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु । सम्बत् ५६६ श्रावणकृष्ण ॥ षट्म्याया १ । श्रीयंबूबुमाया श्रीगाङ्गलंगे श्रीतेदोबहा योता गृहाद्विवाशिन शृंखलीकार लक्ष्मीराज भारोस नाम्ने सकासात ॥ अर्द्धसालायां श्रीमागलस्थाने यंथ छेंगृहाद्विवाशिन मालाकार बोदचंद भ्रातापुत्र मालाकार यंता । भ्रात्य मालाकार रूपा एते सहानुमतानां शुकीयं शुबूजमानिक ॥ विज्याफलक्षेत्रनाम-
२. प्रदेशे ॥ वारिमार्गस्य पश्चिमत ॥ श्रीजोगिनीचक्रभुमेरूत्रत ॥ श्रीश्रीराजकुलवस्तुभूमे पूर्वत ॥ माणधर-जिवरामकस्य भुमे दक्षिणत ॥ एतेषा मधे ॥ षट्रोपनिक १ क्षेत्राङ्गोपि बू रोव ६ ततक्षेत्रस्य सा तथा देशकाल-प्रवत्तमानसंचाराधेन शुवर्णमूल्यमादाय स्वादीनानिवत्तकन्यायेन केन विक्रेयतम्भवति ॥ तत्रा धारनकस्य निमितेन जदि संकतव्या-
३. वादे शति तदा धारनकेन परिसोधनीय ॥ अत्र पत्राथे साक्षि दृष्ट मखन थंथछे हरष भारोस पुत्र मनिक भारोस । वतुं वंथबहार गुनचन्द भास एते तृय प्रमाणश्चेति ॥ तलपति पो १ सह ॥ प्रते वक्वल्वं बाकाय देस माणधर भारो मीयाके भोगन च्चग्व फ्याड क्रेविक्रेन काया जुरो ॥ शुभ ॥^{१५१}

(पछाडि)

१. विज्याफल बूया क्रेपत्र ॥

३८ सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] वैशाखकृष्णदशमी मङ्गलवार उत्तरभाद्रनक्षत्र ...

अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययनको १६० पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६८ पृष्ठमा ६७ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. शुभमस्तु ॥ अद्य वालाहकल्पे वैव^{१५२}स्वतमंन्वतरे कलो युगे हेमान्दपादे याम्बोदीपे भर्त्तखण्डे {नेपालदेशे श्रीपशुपतिसन्निधाने वाग्मत्या}
२. दक्षिनकूले श्रीमताय्याव^{१५३}तदेशे श्रीललितपत्तने ॥ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६७ वैशाखकृष्णः दशम्यायान्तिथौ ॥ उत्तर-भाद्रनक्षत्रे {परिघयोगे}

१४१. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

१४२. यो व खुँडे छ ।

३. अङ्गारवाशरे ॥ १४३ दानपति रथन भारोश नाम्नेण स्वहस्तेन स्वविद्यमानेन स्ववाचा प्रतिपन्नीभूतेन ॥ तत्रैव दानपति रथन {भारोने} स्वआत्मा-
४. परित्यागेन श्रीपूलचोमहाविहारी श्रीमत्श्रीश्रीगन्धूहिभट्टारकास नाम्नाय स्वआत्मा उपदोहनीय निक्षेपन सम्प्रदत्ता {भ^{१४४}वति ॥} :: {का}-
५. लान्तरपुरुषान्तरे वा श्रीश्रीराजकुलश्रीपात्रकुलादि केनोचित पीडा बाधा कर्तुं लोपालोपं नोपलभ्यते ॥ भाषा चात्र स य{व} ::
६. पुत्र ●●●● त्र^{१४५}न स्वआत्मा दान याड श्रीश्रीगन्धूहिभट्टारकासके दान याड दुबिस्यं माडा जुरो ॥ साक्षि ९ श्रीयप्याबहार गृहवास्तव्य ●●●●^{१४६} ::

३९ सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] श्रावणशुक्लचतुर्दशी

अक्षेश्वर महाविहार पूचो छगू अध्ययनको १६१ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६८ पृष्ठमा ६८ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५६७ श्रावणशुद्धि १४ श्रीपूलचोमहाविहारी लिबीछे वंटा वास्तव्यः जयराज भारोशः हस्तोद्धार
२. गुन्दम्म शिवका एकारह शिवकाङ्कः शिवका ११ तस्य ब्रखम्प्रति क्लन्त्रवृद्धिदेय ओदधान्यमानि वा आड ५ फरे तस्य ब^{१४७}न्दको-
३. देशः लकामक्षल गाडबल ने पाटन क्रष ४ तलपति पो २ स्मेतः भूय बन्दक^{१४८} हडथो हडथो पतकस ज्वंड त्याक उतां खा *१४९** क

१४३. ॥ र दाको बीचमा लेखिएको अक्षरमा मसी दली त्यसलाई खारेज गरिएको छ ।

१४४. ताभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१४५. नको डीकोको अगाडि यस्तो चिह्न र त्यही अक्षरको खुट्टाको अगाडि यस्तो चिह्न दिई नको ठीक तल खाली ठाउँमा छवटा अक्षर थपिएका छन् । थपिएका ती अक्षर आत्माको त्को ठीक तलसम्म पुगेका छन् ।

१४६. व्यभन्दा पछाडिका चार अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

१४७. ताडपत्र मेटिएर गएकोले नको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

१४८. भूयको य र हडथोको हडको बीचमा डीकाभन्दा माथि यस्तो चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल, तेस्रो र चौथो पङ्क्तिबीचको खाली ठाउँमा यस्तो चिह्न दिई पाँचौं पङ्क्तिभन्दा तल खाली ठाउँमा पाँचौं पङ्क्तिको लुं र त्याङको त्याको ठीक बीचमा पर्ने गरी कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो, त्यो जनाउन ३ लेखेर बदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको बन्दक पाँचौं पङ्क्तिको साक्षिको साको तलसम्म पुगेको छ । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो चिह्न दिइएको छ ।

१४९. खाभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

४. भाषा बन्दक डकोफुकोन फ्याचमाल्वः बन्दकन तोले मदो सायेस प्रचरपो दाम माल्वः धनि तत्रेव श्रीविहारी ब्रह्मचर्यविक्षु
५. श्रीअख्यशिरी थरपाजुसः प्रत्ये श्रीश्रीदिपंक्रभट्टारकास लुंन शिये लुं त्याडा साक्षि श्रीपसलछेंबहार क्षेम भारोश दृष्ट पढि-

(तलबाट उठाई दायाँ फट्केमा तेर्सो पारिः)

द्विबिहे मदो ॥

३० सङ्ख्या

ने.सं. ५६७ [वि.सं. १५०४] आश्विनकृष्णएकादशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३१/३०

मूलपाठ

१. १. सम्बत् ५६७ अश्विनबद्धि ११ पिता जगता भारोसवो । यिरिं उदयमयी
२. भरीसवो । नेह्मस्यं मघकारन । बाबा धारे याड । अशन तुलाधर मेगरा-
३. ज भारोसके । तवलको । क्वंति बू केन काया पति । यिरि उदयमयी
४. भरीसके च्वंग्वन । ध्व त्वाकपति । जगता भारोस्यं कास्यं तथा ॥ सा ।
५. क्षि दृष्ट चावंखाबहार देवज्ञ जयपिथिसिब्रह्म भारोसः ॥

३१ सङ्ख्या

ने.सं. ५६८ [वि.सं. १५०४] कार्तिकशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९१/३७ र एच् १७४/५० यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ना छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५६८ कार्तिकशुक्लप्रतिपदाया ॥ श्रीललितब्रुमाया ॥ श्रीमानिग्लके उत्रत ॥^{१५०} श्री-कोबाहार ॐ^{१५१}
२. उदयराज भारोस नाम्नेन स्वकिय शुभुजमानिक ॥ गुताशिकोक्षेत्रेनामप्रदेसे ॥ जिवराज साहुस क्षत्र ॥ सोथं द्वं{{गुरि^{१५२}}}पनिसक क्षत्र

१५०. पहिले लेखिएका अक्षर भेटि त्यही ठाउँमा के उत्रत ॥ लेखिएको छ ।

१५१. रभन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

१५२. रभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको बीचको केही अंश देखिन्छ ।

३. वादगुथिस भोग्न तथा क्षेत्रे पच्छिमतोश्च पूर्वत ॥ मनिग्ल पारेया क्षेत्रे दक्षिनत ॥ एततमधे ॥ ततक्षेत्रे द्वय रशिन ॐॐ^{१५२}रोपनिकं जत क्षत्रे बु रो{{व}}^{१५४} ::::: {{यथानगरप्रवतमानसंचारा}}-
४. घेन जथोचित्मुलमादाय क्रियविक्रीस्वादिनेन तेनानिवर्तकं न्यायेन क्रेयन विक्रीयतं भवति ॥ संषतव्यावाद-
{{का}}^{१५५}ले धारनकेन परिसोधः{{नी^{१५६}य}} :::::
५. डस कलत्रं थाको तोलन लिकास्यं क्रीन कायाः प्यबोस छिबो देवल गुथि बियाः शाक्षि सोथं छे अमात्य उदयजोति माहाथ भारोसः कारन्दबाहा^{१५७}{{र}} :::::

३३ सङ्ख्या

ने.सं. ५६X [वि.सं. ...] प्रथमाषाढकृष्णप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९१/३३

यस पत्रमा बायाँपट्टि फटकेमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५६० {{प्रथ}}^{१५८}भाषाढकृष्णप्रतिपद्यायाः श्रीललितब्रुमायाः श्रीमानिग्लके उत्रत ॥ श्रीकोविहारथानः कोथो गहछे{{वा^{१५९}स्तव्य स्व^{१६०}}}गोत्रः लुंत भावो भ्रात्य वंता भा{{वो^{१६१}}} ॐॐॐ^{१६२} भ्रात्यसहस नाम्ना सकाशात् {{गहछे वं}}कुलि छे स्वगोत्रः बबाः ॐ^{१६३}ॐॐॐॐॐॐॐ{{स्व}}-
२. कियं शुभूजमानिकर् ॥ सहंघुनि जषिगादक्षेत्रेनामप्रदेशे ॥ श्रीपोनेश्वरबाहार अभयराज भारो भ्रात्यसह क्षेत्रे पच्छिमत ॥ वंथोलाछ ॐ ॐ^{१६४} । रामपनिसके क्षेत्रे उत्रत ॥ मार्गस्य {{पू^{१६५}र्व्व^{१६६}}}त । रनिघनिक्षेत्रे मदकार क्षे{{त्रे}}^{१६७} {{दक्षिण}}त^{१६८} ॥ एतेषा मधे ॥ ततक्षेत्रे सार{{द्वत्रयरोप}}-

१५३. रोभन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।
१५४. रोभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको देखिन्छ ।
१५५. दभन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
१५६. धःभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
१५७. ताडपत्र मूसाले काटेकोले हको कान्नानीको माथिल्लो भाग देखिदैन ।
१५८. माभन्दा अगाडिका दुइ अक्षरका तल्लो भाग देखिन्छन् ।
१५९. छेभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
१६०. गोभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ ।
१६१. भाभन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
१६२. श्राभन्दा अगाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
१६३. बाःभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ ।
१६४. छभन्दा पछाडिका अक्षरका तल्लो भागको केही अंश देखिन्छन् ।
१६५. स्यभन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
१६६. तभन्दा अगाडिको अक्षरको पछाडिको भाग देखिन्छ ।
१६७. क्षेभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
१६८. ताडपत्र मूसाले काटेकोले तको डीको र माथिल्लो केही भाग देखिदैन ।

३. निकं जतक्षेत्रे बु रोव व पलङ्ग स्वंत्या ३॥ ध्वते बुस धारनक स्वादिकार अर्द्धभाग रनिस रशि जुको बु सक्रषकं समपरिभोग्यम् ॥ जथानगरप्रवतमानसंचाराघेन जथोचितमूलमादाय क्रियविक्रीस्वादिने{{न तेना}}निवर्त्तकं न्यायेन क्रेयेन विक्री{{य^{१९}तं भवति ॥ जदि सङ्कट}}-
४. व्यावादकाले तदा धारनकेन परिसोधनियम् ॥ रोव ह्नातल थेथे बुलि पु मद्रु जुरोम् ॥ प्रते रनि धनिह्ङा मदकारन क्रीन कास्यं तयास अव थेथे चेलकं क्रीन काया जुरोम् ॥ शाक्षि गह्ङे वंकुलि छे वा ◎ ◎ ◎ स्वगोत्रः तेजरामह्ङगुरि दृष्ट ।

३३ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०६] मार्गकृष्णएकादशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६९ सङ्ख्याको बढामा क्रमसङ्ख्या १०१८ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५७० मार्गशिरबद्धि ११ श्रीतेदोबहा शृंखलीकार रूपा भारोस । शृंखलीकार मलयराज भारोस ॥
२. शृंखलीकार जगता भारोस । शृंखलीकार शिवा भारोस । ध्वस चवभे संप्रधार चोरङ्ग भाष ध्वते ॥ श्रीश्रीठाकुरस ज्या आः
३. दिन खप्वं देशया थव व्यापारया ज्यायात वनेः चवभेस मधकार । वोवंतान । येस्य यने जुरोम् । आव द्रलछी मिय
४. जुरसनो । मधकारन मिये जुरोम् ॥ भाषा । लोभामोहन । सोस्यं साकाले दोर द्वादश शिवकाङ्गे च गुन्दाम शिवका १२ ध्व
५. दोल सोस्यं सागवसके । सदिस्यंनो काय तेव जुरोम् ॥ ध्वते भाषया साक्षि सेव तेदोबहार । मनिकराज भारोस मेक ॥
६. ध्वसं चवभेस ह्लङ्ग दुं थंडा । शृंखलीकार पंदु भारोसः भाषा सकलसवु बुह्लथो चोस्यं तया थ्यंवु जुरो । ध्वस पञ्चभ-
७. उ भाषा जुरोम् ॥ साक्षि स येव ॥

३४ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०६] चैत्रशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९५/२७ र एच् १७४/६६

मूलपाठ

१. १ श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७० चैत्रशुद्धि १ श्रीयम्पिविहारिः यथो गह्रछेवा^{१००}स्तव्य ॥ तबाः^{१००} तेजराम ढंगुरिः
भ्रात्यपुत्रः लूतराम भा-
२. वोः^{१००} भ्रात्यसहः भ्रात्यपोत्रः पंदु भावोः^{१००} ध्वपनि स्वंहमं तबा^{१००}कायसः मदकारन तथा बूछेंया चोस्यं तरडया
भाष ध्वते जुरो^०
३. भाषाः यंता तिह्लं छें येता सोत छें द्वार १ लिफुसहसः शुवि^{१००}सालास्मेत ॥ निद्वल बूव^{१००} पलंड १५ शहंधूनि
बूव^{१००} पलंड ४ ध्वते
४. छेंनो बूनोः स्वंहमं तबा^{१००}कायस मदका^{१००}र जुरो^० ॥ ध्वते बूछेंबाहिकनः दुंधन व^{१००}खजातः अष्टलोहः अष्टवृह
आदिपंनः काये
५. कास्यं बि^{१००}ये बि^{१००}स्यं स्वंबो थस्यं सर्व्व सोधान धुंग्व जुरो^० भाषा^{१००} दुंधनयाः ब^{१००}हि व^{१००}ग्व मव^{१००}ग्व
घास्यं । स्वंहमंस्यंवु लिथुच मदोः ध्वते
६. भाषा स्वंहमंस्यं मदकारन तथा जुरो^० ॥ साक्षि स येव^{१००} लिबि^{१००}छें सषु ढंगुरिस ॥ मेक दृष्ट शुभ ॥

३५ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०७] श्रावणशुक्लसप्तमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७० सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०२९ को रूपमा मूल पत्र छ ।
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ ।
त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रेयोऽस्^{१००}तु । सम्बत् ५७० श्रावणशुक्ल । सप्त^{१००}म्यायां तिथो ॥ श्रीयंबूमायां श्री^{१००}गाङ्गलंगे श्रीतेदोबहार
योता गृहाद्विवाशिन अजा शृंखलीकार जगता भारोस नाम्ने सकासात ॥ सेव बहारगृहाद्विवाशिन छय शृंखली-
कार । राजराम भारोस नाम्ने शुकीयं शुबूजमानिकं ॥ मागल(स्थाननामप्रदेशे ॥) ... (पश्चिमतः॥) ...
(उत्तरतः॥) ...

१७०. यो व खुँडे छ ।

१७१. मदकार लेखुपर्नेमा भुक्किएर मदर लेखिएकोले दमा दिएको कान्नानी मेटन खोजी, त्यसको शिरमा र खुट्टामा यस्तो * चिह्न
दिएर तल खाली ठाउँमा छैटौं पङ्क्तिको जुरोको जुको तल अर्को त्यस्तै चिह्न दिई का थपिएको छ । थपिएको त्यस अक्षरपछि
पङ्क्ति जनाउन तलबाट गनी ३ लेखिएको छ ।

१७२. पहिले लेखेको अक्षरको कान्नानीबाहेक अरू मेटा त्यही ठाउँमा भाष लेखिएको छ र षको कान्नानीको काम त्यसैबाट
चलाइएको छ ।

१७३. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले योऽस्को तल्लो भाग देखिँदैन ।

१७४. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले सप्तको तल्लो भाग देखिँदैन ।

१७५. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले श्रीको तल्लो भाग देखिँदैन ।

२. X^{१५६} XXX^{१५७} कस्य भुमे पू^{१५८}र्वत ॥ माणघ(र)^{१५९} XX कस्य भुमे दक्षणत ॥ एतेष(ा मध्ये) ॥ सकषक^{१६०} षट्रोपनि-
क(स्य अ^{१६१})र्द्धभाग भोगवर्द्धा पञ्चवरिषावधिना बन्दकस्तेनोदस्य गृहीत^{१६२} जथाव्यवहार सुवर्णखीरि तृयक^{१६३}इतोपि
अंके च लुं खीरि प्ल ० ॥ बू रोव ६ ध्वते मध्यस अर्द्ध(भाग)...
३. न परि^{१६४}सोधनीयञ्च ॥ अत्र पत्रार्थे (दृष्टसाक्षि^{१६५}) धारनस्य जे^{१६६}ष्टपिता (शृ^{१६७}खली)कार लुंत(राम) भारोस
मे(क प्रमाण^{१६८})श्चेति ॥ तर^{१६९}पति पो २ X^{१७०} XXXX^{१७१} दाम ॥ उचेन चोता दो ॥ प्र(ते)^{१७२} XXX ॥ पोलेस
भोगन ज्वड तथा जुरो^{१७३} ॥

(पछाडि)

(आ)वधि पत्र ॥

३६ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०७] श्रावणशुक्लसप्तमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ७० सङ्ख्याको बढामा क्रमसङ्ख्या १०३४ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ^{१९१}

१. १ सं ५७० श्रावणशुद्धि ७ उदार श्रीतेदोबहार अजा शृखलीकार जगता भारोस ॥
२. लुं खीरि प्ल ० ॥ प्रते सागलको बूया आवधिपन । नियार दिन १५ कायेस दाम १ धः
३. नि छय शृखलीकार राजराम भारोस ॥ साक्षि सेव ॥ निखेव दंम ३ बय प्रते ॥ नि-

१७६. कभन्दा अगाडिको चौथो अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
१७७. कभन्दा अगाडिको पहिलो अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
१७८. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले फूको बर्धन्ने देखिँदैन ।
१७९. धभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको डीको अलिकति देखिन्छ ।
१८०. ढभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको डीको अलिकति देखिन्छ ।
१८१. क्यछिको अक्षरमा मसी दिएको छ ।
१८२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले परिको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।
१८३. धभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
१८४. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले जेको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।
१८५. तभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग र अनुस्वार देखिन्छ ।
१८६. श्चेभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
१८७. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले तरफको तल्लो भाग देखिँदैन ।
१८८. २ भन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
१८९. दभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
१९०. फ्रभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र एकलख देखिन्छ ।
१९१. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न पाँचै पङ्क्ति छुने गरी ६ ठाउँमा मसिना यस्ता X चिह्न दिइएका छन् ।

४. खेव दम्म ४१ भुय निखेव दम्म २७ प्रते दाम काया ॥ निखेव दम्म ७८ दाम काया । ॥
 ५. निखेव दंम २३॥ प्रते दाम काया ॥

३७ सङ्ख्या

ने.सं. ५७० [वि.सं. १५०७] आश्विनशुक्लपञ्चमी

अश्वेश्वर महाविहार पूचो छद्गू अध्ययनको १६१ पृष्ठमा छापिएको फोटोबाट यो पाठ पढिएको हो । यस पत्रको चर्चा त्यही पुस्तकको ६९ पृष्ठमा ७१ सङ्ख्याको रूपमा गरिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रैयोःस्तु ॥ सम्बत ५७० अशिणिशुद्धि ५ श्रीयकाटविहारकुटुम्बज प्रधानमहापात्र श्रीउदयसिंह वर्मनसः हस्तोद्धार
२. गुन्दम्म शिव^{१९३}का चतुरशिव^{१९३}कादिकः प्ल मेकाङ्क प्ल १ शिवका ४ तस्य भोगबन्धकोदेशः श्रीमत्श्रीश्रीबूगंभट्टारकासके का-
३. ये दो दाम अङ्कः दम्म १८ भाषा ब्रह्मप्रति क्लन्त्र ल्याखन थ्व जिमच्या दाम । दामधनिसन कास्यं भोगण भुक्तारपं यञ्जे जुरोर् थ्व
४. दाम फ्यायया प्रतिकाल ब्रख ५ ध्वनलितु फ्याच दोः फ्यायेस प्रचरपा दाम माल्वः धनि श्रीपूलचोमहाविहारी ब्रह्मचर्यविक्षु
५. श्रीअषयशिरी थरपाजुसः पत्यह्दथ्य श्रीगाडविहार श्रीतापा भारोशके भोगण तस्यंता फ्यायस थ्व भोगण बु चोता जुरोर्
६. [थ्वतेया दृष्ट]^{१९५}साक्षि रनिस्वगोत्रभ्राता^{१९५}पधाण श^{१९६} ***१९७*१९८*१९९*****
 **२०० [च]^{२०१}ता दोः शुभः ॥

१२२

१२२. यस बुद्दाले ६ वटै पङ्क्ति ओगटेको छ ।

१२३. यो व खुँडे छ ।

१२४. साभन्दा अगाडिका अक्षरका डीका र तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

१२५. ताडपत्रको रेशा उफ्किएर गएकोले ताको पछिल्लो भाग र कान्तानी देखिँदैन ।

१२६. ताडपत्रको रेशा उफ्किएर गएकोले ण शको तल्लो भाग देखिँदैन ।

१२७. दाहिनेभन्दा अगाडिका तीन अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।

१२८. दाहिनेभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र बीच भागको केही अंश देखिन्छ ।

१२९. बाइमात्राभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको र घाँटी देखिन्छ ।

२००. बाइमात्राभन्दा पछाडिका दश अक्षरका माथिल्लो भाग देखिन्छन् ।

२०१. लखकानोभन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भाग देखिन्छ ।

३८ सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] कार्तिककृष्णपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३७७/४६ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । फोटोको छाप स्पष्ट नआएकोले अरु बयान गर्न सकिएन ।

मूलपाठ

१. श्रीयोऽस्तु सम्बत् ५७१ कार्तिककृष्णपञ्चम्याया तिथ्व श्रीफनपिगुनगरात् कोथ्यपत्वलवुं शुलखमि भरिस नामनेन सकासात् । तत्रेव त्वाल लाछ लिबिछें पंदु नायकस पोत्र तराजसाहानुमतेन सोवाचा
२. प्रतिपन्नेन भूतेन शहसते शुक्रयं शुभ्रुजमाणिकं । कोधुनि फोशिनाडबुसतेनामप्रदेस्य चात्राघाट मनकुसाहुकस्य खेत्र पच्छिनत श्रीउयशिहडथकुरकस्य खेत्र तिलंबकस्य उतरत । तिलंबकस्य पोरवत । श्रीराज-
३. खेत्र हेदयरामभारोकस्य दखिनत । एतत्मध्ये फोशिनाडबु खेत्रखंड छिनि । (त्र)^{२०२}करोपनिक ३ जथाकालदेशव्रत-मानेन मूलमादाय । कृत्यं विकृत्यं भवति । जदि कदाचेत व्यावादसंष्टा भवति । तदा धारनकेन परिसोधनि-
४. यं ९ तलपति लुका((ले))^{२०३} अक्रन । अत्र पत्रार्थे दृष्टसाखि कृत्रराम भास । नाथु क्वाठ((न))यकस । लंकोछे अभयराज भास एते तिभय प्रमान जुरोर् थ्व बुंया भरन पोलन धुग्व जुरोर् लिखित थंथछे जोतिरामया जुरो ॥

३९ सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] पौषपूर्णिमा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३५/१२

मूलपाठ

१. श्रीयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५७१ पौषशुद्धि १५ श्रीतेदोबहार शृंखलीकार रूपा भारोस । शृंखलीकार मलयराज भारोस । शृंखलीकार जगता भारोस । शृंखलीकार शिवा भारोस । शृंखलीकार पंदु भारोस ॥ थ्वस
२. पञ्चभे । लोहाभर वनेया संप्रधार चोरडा भाष थ्वते जुरोर् ॥ नायकसके । बा तंका नायकवो बियेत्वर् माल्वः थ्वतेन सेष । दक्षना । उपाखन । थ्वते आदिपं समस्तावु मधकार जुरोर् दानपन वा-
३. काले । दानपनवु मधकार जुरोर् ॥ विनंवी । लोभामोहन । केत मयाड काये मतेव जुरोर् ॥ राजनसम धनि विकोवु मधकार ॥ ग्वलनो । लोहाभर वने । आज्ञा द्वाकाले । ग्वलह्मं जुरसनो । पाल्यंपा-

२०२. बाइमात्राभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको अलिकति र पछाडिपट्टिको केही अंश देखिन्छ ।

२०३. कभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

४. ल वनेमाल्व \ वने जिव मजीव धाये मदो जुरो ॥ अवनली ध्वते संप्रधार भाषा चोया दो मदो धासन छो धायेनो मदो: चोस्यं तकोन \ याचमाल्व ॥ साक्षि दृष्ट सेव बहार भिक्षु श्रीलुंताजुस ॥

४० सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] फाल्गुनकृष्णदशमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६५ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९६२ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. १ श्रियोऽस्तु ॥ सम्बत ५७१ फालगुणबद्धि १० श्रीविशुणिछेंबाहार येथो खंदचोक येकुलि ग्रहवास्तव्यः प्रजापति असोग थकुर पुत्र जसा थकुर
२. ध्वस नेह्मंसवो: कोथो ख्वखना वंथो देसः वंथो दुदुं येकु लिबिछेंग्रहवास्तव्यः अभय भावो भ्रात्य सहसवो: ध्वस नेह्मंस ह्दथ्यं थेथेस बुं इ-
३. काथिका याड च्वंग्वसः थेथेस बुं इकाथिका याचकं ध्व संवच्छलन ह्दाया छोतु जुरसनो सर्व्व सोधन धुंग्व जुरो पुन जुगुतिओ
४. थो छोछिनोदु निगे धासनः असोग पुत्रसहस्यं: अभय भ्रात्यसह पुंज मदो जुरो ध्वतेया साक्षि श्रीयग्लमन्दो सिकामगुद्विबा-
५. हार ग्राहद्विवास्तव्यः साक्षिभिखु श्रीहरखसेनजुस मेक दृष्ट शुभ ॥ अभय भ्रात्यसहस्यं वुं असोग पुत्रसह छोछिनोवुं पुंज मदो:
६. जुरो ध्व संवच्छलन ह्दाया थेथेसवुं सर्व्व सोधन धुंग्व जुरो

(पछ्छाडि)

Xवजुश

४१ सङ्ख्या

ने.सं. ५७१ [वि.सं. १५०७] चैत्रXXदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाकोमाइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या एच् १७४/६०

मूलपाठ

१. १ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७१ श्रावणशुक्लतृतियायाए तिथौ श्रीललितबुमायाए श्रीमानिग्लके नेऋत्यकोलिस्थानेः कोथो ख्वखना वंथो देसः ... (नाम)-
२. नेन स^{२२३}क्रिय^{२२३} शुभुजमानिकए ल्वह्वकिलिबुक्षेत्रनामप्रदेसेः येथो दुदुं ज्यंतराम भावोस धार्नववादोय XXXया शिमाया^{२२४} क्षेत्रे पच्छमतः धनिकस्य क्षेत्र उत्रः येथो दु(दु) ... (पूर्वतः)... (दक्षिणतः एतेषां मध्ये) ... (यथादेशकालप्रवर्त)-
३. मानसञ्चाराघेन जथोश्चित्तमुलमादाय क्रियविक्रियस्वादिसने तेनानिवत्यकं न्यायेन क्रेयेन विक्रियतं भवतिः ता क्षेत्र संख^{२२५} (टवि^{२२६}वादकाले धार्णकेन परिशोधनीयं) ...

४३ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०८] माघशुक्लदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९४/४९ र एच् १७४/४५

मूलपाठ

१. १ श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७२ माघशुद्धि १० श्रीकोबाहारथानः कोथो गह्रछें वंता भावोयाः ब-
२. हि जखिगाद बू रोव^{२२७} ४ थ्व बू बहि व^{२२७}ता भावो^{२२७}याः खलपिं बूस होप्न बिस्यं बहि थयाः भाषा
३. बू बल छे, खाः दुंधन पिंधनः लेयादेयाः सर्व्वसवुः अष्टलोहप्रजंतवुः अष्टवृहनपं । थ्व स-
४. म्बच्छलन ह्दया बहि वंता काये कास्यं बिये बियाचकं धुं ग्वः सर्व्व सोधन बहि पाचोः पुन भा-
५. षा दहिन वामसः थव कतक येतोलेः मेव बिये मतेवः क्रीया पुररपंतुं दोः साक्षि तम^{२२८} तेजरा
६. ढंगुरिस दृष्ट ॥ शुभ ॥

२२२. पहिले लेखिएको अक्षरलाई स बनाइएको छ ।

२२३. पहिले लेखिएको अक्षर मेट्न खोजी त्यही ठाउँमा कियं लेखिएको छ ।

२२४. स र श्रेको बीचमा डीकाभन्दा माथि पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको खाली ठाउँमा यस्तो * चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा पहिलो पङ्क्तिको श्रीमानिग्लकेनको केको माथि, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन ? लेखी धादेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका धादेखि यसम्मका अक्षर पहिलो पङ्क्तिको ख्वखनाको ख्वको माथिसम्म पुगेका छन् । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो * चिह्न दिइएको छ ।

२२५. टाडपत्र भाँचिएर गएकोले खको पछिल्लो भागको बीचको अलिकति अंश देखिंदैन ।

२२६. खभन्दा पछाडिका दुइ अक्षरका माथिल्ला केही भाग देखिन्छन् ।

२२७. यो व खुँडे छन् ।

२२८. पहिले लेखिएको अक्षरलाई म बनाइएको छ ।

(पछाडि)

१. बहि पति ।

४४ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०८] फाल्गुनशुक्लपञ्चमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६५ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९६५ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७२ फाल्गुणशुद्धि ५ श्रीनोऽग्ल ह्लोलबाहार योऽकुलि ग्राहाद्धिवास्तव्यः अमात्यवरः
रूपयि माहाथ भारोस भ्रातापुत्रसहसवोः कोथो ख्वखना वंथो देस यंथो दुदुं ग्रहवा-
२. स्तव्यः अभय भावोस भ्रात्यसहसवो ध्वस नेह्मं दिवंगत निनि जातनया वेंखय जात इवा^{२२९}थिवा याङ्
च्वंगवसया चक्र डया भाष ध्वते जुरो^३ भाषा ज^{२३०}गलबुनोः थंथो देस ज्यंतराम-
३. या ह्दजेत्व उदारपं तथा च्या शुका अङ्गनोः वंथो देसं येथो दुदुं जगतारामयाके च्वंगव मेसनो ध्वते बू अभय
भ्रात्यसहस्य मुगुत्रपः रूपयि माहाथ भारोसं भ्रातापुत्रसहस्यं कास्यं-
४. न ध्व संवच्छलन ह्दपा सव्वं सोधन धुंग्व जुरो^३ पुन जुगुति लिसोस्यं ओथो दुनिगे धास्यं अभय भ्रात्यसह पुंज
मदो जुरो^३ ध्वतेया साक्षि श्रीज्याठविहार येता कुतुंबज प्रधानमाहा-
५. पात्र श्रीवुगं वन्मनसः श्रीसोथं ग्वाछेंग्राहाधिवास्तव्यः अमात्यवरः हर्षराज महाथ भारोसः श्रीसातिग्ल
सोलबाहारग्रहवास्तव्यः दद अभयु मुलमिस एते त्रय दृष्ट शुभ ।

४५ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०९] वैशाखशुक्लषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९५/२३ र एच् १७५/३८

यस पत्रमा छाप भरेको छ ।

मूलपाठ^{२३१}

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७२ वैशाखशुद्धि ६ श्रीकोनिह्मं लं योता यंता छेवास्तव्यः जयचंद भावो प्रमुखन
पिंखायिति चपाहस

२२९. यो व खुंडे छ ।

२३०. पहिले लेखिएको अक्षरलाई ज बनाइएको छ ।

२३१. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न पाँचै पङ्क्ति छुने गरी तीन ठाउँमा यस्ता X चिह्न दिइएका छन् ।

२. कतिनियातन छ्येयका म्यतगुठिसंमूहसः हस्तोद्धार गुन्दम्म शिवका पञ्चादम्माद्धिकः चतुरशिवकाङ्कः शिवका ४ दम्म ५ त
३. भोगबन्दकोदेश नववं बू रोव^{२३२} कोथो रशि भोग तलपति पो १ स्मेत ॥ भाषा ब्रखम्प्रति लन्त्र ल्याखन थ्व बू धनिस्यं भोगण भुक्ता-
४. रपं यंत्र जुरो^९ थव बू फ्यायेश प्रचरपो दाम माल्वः धनि श्रीयंपिविहारी लिबीछे यंता दुदु येता छेवास्तव्यः लुंतराम भावोः प्रत्य
५. श्रीहातीग्ल उदय भारोश नववं बू भोगण ज्वंतडास पोलेस त्याडा साक्षिः श्रीकारण्डबहारगृहवास्तव्य हरष मुलमीश दृष्ट प-

(दायाँ फट्केमा तलबाट उठाई तेर्सो पारेर)

ह्निबिहे मदो ॥

४६ सङ्ख्या

ने.सं. ५७२ [वि.सं. १५०९] भाद्रकृष्णदशमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६९ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या १०१७ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु । सम्बत ५७२ भाद्रपदकृष्ण ॥ दशम्याया^९ ॥ श्रीयंबूबुमाया गाङ्गलंगे श्रीतेदोबहार येता गृहाद्विवाशिन स्वपुरुषनाथोकस्य नाम्ने शुकीयं शुबूजमानिकं ॥ स्वभार्यातेजनकस्य सकासात ॥ पकोक्षेत्रनामप्रदेशे ॥ जिवचन्दकस्य भुमे पश्चिमत ॥ प्रपातस्य रूत्रत ॥ श्रीपिंधबहारवस्तुभुमे पूर्वत ॥ शृंखलीकार जखराज भास भुमे दक्षणत ॥ एतेषा मधे ॥ सक्रषकं
२. पञ्चरोपनिक^९ एततमध्यस्य सार्द्धाधिकचतुरोपनिक^९ भोगवृद्धा पञ्चवरिषावधिना बन्दकस्तेनोदेस्य गृहीत^९ जथाव्यवहार सुवर्णखीरिसाद्धाद्विकद्वयप्लाङ्गे च लुं खीरि प्ल २॥ बू रोव ५ थ्वते मध्यस बू रोव ४ आवधि वर्ष ५ तत्रा धारनकस्य निमित्तेन यदि संकतव्यावादे शति तदा धारनकेन परिसोधनीयञ्च ॥ अत्र पत्राथे साक्षि धारनस्य भ्रात्य जिवचन्द मेक दृष्ट प्रमाण-
३. श्चेति ॥ तलपति पो १ । सह ॥ फ्यायेस दाम ॥ उचेल चोता दोः प्रते रोडा ब्यंहा ल्याखन भोगन ज्वड तथा जुरो^९ ॥

शुभ ॥^{२३३}

२३२. यो व खुँडे छ ।

२३३. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

(पछाडि ढार्यो)

१. ध्व बुया तलपति मटकार जुरडानः
२. यिरिं ज्यंतनयाके \ मुदसहन तथा
३. जुरोर् शुभ ॥

(पछाडि ढार्यो)

१. पको बूया आवधिपत्र ॥

४७ सङ्ख्या

ने.सं. ५७३ [वि.सं. १५०९] मार्गकृष्णाष्टमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०५१/१०
यस पत्रमा छाप भरेको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७३ मार्गशिरकृष्णः अष्टम्यां श्रीखुपोब्रुमायां श्रीवादिमस्थान यितिफुशिटोलके वास्तव्यम्यालकोछे चेत्रकारजितराजक्रीकस्य नामना सकासात स ... वन्द राजकुल ... दवुजुस प्र ...
२. चेत्रकार उदयचन्द क्रीमी \ उभयसानुमतेनामनेनकेन स्वकियं स्वभूज्यमानिकर् थानस्य पूर्वदिश प्रदेसे श्रीश्रीराजकुलवस्तुक्षेत्रेन पश्चिमत पूर्वत दक्षिनत मुलमार्गस्य उत्तरत \ एक ... दलबुनामसंघेयं क्षेत्राङ्क रोव च्या ...
३. स छिवो जुरोर् \odot \odot २३५ क्षेत्र ध्व बन्दकतेनोदिश $X^{२३५} X^{२३५} X$ वषाब्दिना पनाङ्क पूराणदम्म शिवका (अष्ट) शुका ८ दंम डा ५ \odot ॥ थव थवस \ जदि स्या देवकराजिकव्याघातपर तदा धाण्णकेन स्वय परिसोधनियं \ अत्राथे दृष्टश्रुतज्ञातार साषि श्री...
४. सराज प्रति पुन भाषा दिवंगत जितब्रम्मया $XX^{२३७}$ नाठि \ अ धा सेया नामन तथा जुरोर् ॥ शेष ह्दये गह्छे पुनिशिगुठिस भोगन X ग्व ग्राहकस थव बडिनपं जिमहनश शुका XX गोथे फ्याडन कासेता शुभ ॥

४८ सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५१०] माघशुक्लपञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८८७/३५

२३४. १०९ भन्दा पछाडिका अक्षरका केही अंश देखिन्छन् ।
२३५. ११भन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
२३६. १२भन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।
२३७. १३भन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५७४ माघशुक्लः पञ्चम्यान्तिथौ । श्रीललितब्रूमायाः श्रीमानीग्लके दक्षिणतः इयथोये श्रीचपाड लि^{२३८}बी^{२३९}छे^{२४०}...
२. वाटिकानामप्रदेशः मुगुह्निमार्गेन पश्चिमतश्चः चपाडशीमायाः उत्रतश्चः धार्णक स्वगोत्र ताम्बकार । शिवा^{२४१} भारोस व्यञ्जन(वाटिकायाः पूर्वतश्च) ... (दक्षिणतश्च) ... (एतन्मध्ये)
३. जत विद्यते तत् सर्व्वं व्यञ्जनवाटिका सक्षकं स्मपरिभोग्यं तत् जथानगरप्रव^{२४१}र्त्तमानविसेष्टसञ्चारार्धेन जथोश्चितमूल्यमादाय (क्र^{२४२}यविक्रयस्वाधीनेन तेनानिवर्त्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतम्भवति ॥)

४९ सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५१०] चैत्रकृष्णषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९२/६
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत् ५७४ चैत्रकृष्णः षष्टम्याः ॥ श्रीललितब्रूमायाः ॥ श्रीमानीग्लोत्तरे श्रीकोबहारस्थाने को^{२४३}थो गह्रं वं^{२४४}कुलि सोत छेवास्तव्यः पदुभावोकस्य नाम्ना शकासात् ॥ स्वदुंदुं येटा छेवास्त्रव्यः स्वगोत्रभ्रातावंताभावोकस्य नाम्नेण स्वकीयं स्वभुज्यमानिकं ॥ त्रिखिगाडक्षेत्रनामप्रदेशे ॥ श्रीपुनेशरबहारया क्षेत्रे
२. पश्चिमतः तत्रेव^{२४५} धार्णकस क्षेत्र उत्तरतः मूलमार्गस्य पूर्वतः पातव^{२४६} भीमदत्त रावुत्तस क्षेत्रे दक्षिणतः एतन्मध्ये पूर्वदिश त्रय पङ्क्ति को नाड्य सह सार्द्धाधिकत्रोपिनिकं यत् क्षत्र बू रोव^{२४७} म्वण्डी ३॥ एतत्क्षेत्रस्य

२३८. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले लिको बाइमात्राको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

२३९. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले ब्रिको दाहिनेको यस्तो भाग देखिँदैन ।

२४०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले छेको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

२४१. यो व खुँडे छ ।

२४२. यभन्दा पछ्याडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

२४३. पहिले लेखिएको अक्षरलाई को बनाइएको छ ।

२४४. यो व लाम्चो छ ।

२४५. यस वको पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ ।

षट्भागण मेकभाग धाण्णकस्वादिकार^{२४६} तत् क्षेत्र सकर्षक परिभोग्य ॥ तद्यथानगरकालप्रव^{२४७}र्त्तमान-
सञ्चारार्धण यथोश्चितमूल्यमादाय क्रयविक्रयस्वाद्धीनत्वे-

३. नानिवर्त्तकं न्यायेन क्रयेन विक्रीयतम्भवति ॥ यदि सत्या देविकराजिक विना सङ्कटव्यावादकाले तदा धाण्णकेन
प्रतिसोधनीय ॥ अत्रार्थः साक्षिः तत्रैव धाण्णकस्वभ्रातालुंतरामभावो मेक दृष्ट शुभ ॥

(पछाडि)

१. १ जंखिगाड

२. बु १ क्रीपति ॥

५० सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५१०] चैत्रकृष्णषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २०९५/१, ई २२३२/६ र एच् १७५/४१

मूलपाठ^{२४८}

१. १ सम्बत ५७४ चैत्रबद्धि ६ स्वगोत्र भ्रातृ पंदु भावोयाके स्वगोत्र भ्राता व^{२४९}ता भावोन जंखिगाड बु स्वंत्यायाः
२. षुबोस छिबो थव स्वादिकार जुकोया क्रीपन काये दो गुन्दम्म शिवका षु ६ अ बयन नियार दीन १५ बयस
X^{२४९}
३. रटो निक्षेव दम्म १८ भूय निक्षेव शिवका ३ प्रत्य ह्दथ्यंस मदकार टोश पुरा ~~~^{२५०} थ्व मदकार बू बदकन जिम-
४. च्या शुका त्याड हया धाण्णकया रशि स्वं शुका धनिन थन कु बुस्यं च्चडन थ्व निक्षेव याड जुरोर् साक्षि स्वभ्राता
लु-
५. तराम भावोस XX^{२५१} निक्षेव^{२५२} XXXXX दम्म ९ थ्वतेन सर्व्व सोधन पोलन धुंग्व जुरोर् ॥

२४६. ३॥ को दोसो । को शिरोभाग र तत्को त्को डीकोको बीचमा यस्तो चिह्न र ती नै । र त्को तल दोसो र तेसो पङ्क्तिको बीचको
खाली ठाउँमा यस्तो चिह्न दिई तल खाली ठाउँमा तेसो पङ्क्तिको मेकको ठीक तल, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन र
लेखी एदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका एदेखि त्सम्मका अक्षर दोसो पङ्क्तिको प्रवर्तमानको प्रको तलसम्म पुगेका छन् ।
थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो चिह्न दिइएको छ ।

२४७. यो व खुडे छ ।

२४८. यस ताडपत्रलाई रद्द गर्न पाँचै पङ्क्ति छुने गरी तीन ठाउँमा यस्ता X चिह्न दिइएका छन् ।

२४९. सभन्दा पछाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

२५०. सभन्दा पछाडिका अक्षरका केही भाग देखिन्छन् ।

२५१. निभन्दा अगाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

२५२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले निक्षेवको तल्लो भाग देखिँदैन ।

५१ सङ्ख्या

ने.सं. ५७४ [वि.सं. १५११] द्विराषाढकृष्णत्रयोदशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५९ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ८६४ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. श्रीयोऽस्तु ॥ सम्बत ५७४ द्विराषाढकृष्णत्रयोदस्यायां श्रीयंबूबुमायां श्रीगाग्वलके ॥ श्रीआस्वमन्दपतोलके ॥ कुतबहार तुलाघ हरखर ...
२. एतेषा मधे चतुरोपनिकं सकरषकं भोग सप्तवर्षाब्दिना बन्दकतेनोदेस गृहीत जथासंव्यवहार अर्द्धप्लाङ्गे च चुन लुं तुक प्ल ० ॥ बू रोव ४ आवधि व(र्ष^{२५३} ७) ...

५२ सङ्ख्या

ने.सं. ५७५ [वि.सं. १५१२] चैत्रकृष्णअष्टमी आदित्यवार

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २३३२/६ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. श्रीयोऽस्तु ९ सम्बत ५७५ चैत्रकृष्णष्ठम्या श्रीधेभिव्यस्यादिवाशिना थथैव टोलके वासत्रव्यं ९ तालशिको छें जयदित साहुस नामना सकासात ९ तत्रेव टोल वंखाछें शुगोत्र जिवराम भारोस ९ लुत्राज भारो फुकिंज उभयस नामेनकेन ९ शुकिंयं शुभुजमानकं ९ रथ्याया पुरुवगमन ९ मंगुठचाया दधिनगमनप्रवेस ग्रहमण्डलं ९ धारापाटसे पच्छिमत ९ जिवहरख ९
२. भारोस ग्रहसे उत्रत ९ हेदयराज दुवार भास ग्रहसे पोरुवत ९ भार्गस दधिनत ९ एततमधे चंपाछे वंकुलिछें मुलसखा क्रयपत्रनामधेयं ९ तत ग्रहे द्वार नसे ९ बहिरिद्वारागन ९ शिंघुनिकाजखिनसथापन ९ कुपमार्गशुशिमा-समवोरुवपरिभोगं ९ तत ग्रहे लंफुसन सहेत ९ तत ग्रहे जथादेसकालप्रव्रतमान था सञ्चराय ९ क्रयविक्रिय-शुहादिनेनकं ९
३. न्यायेन क्रयेन विक्रिसतं भवसति ९ जद स्या देवकराजिकव्याघातप्र तदा धाण्णकेन श्रुयं परिसोधनियं ९ द्रष्टसाखि यंवकुछें आसतेज दुवार भास ९ शुदयराम दुवार भास ९ लार्छ वंटा छें उह्लास भारोस ९ उदय भास ९ श्रीपदंकोनिमंबाहार श्रीहेदयजुस ९ एते पंचभयपरमानकं शुभ ९ आदितवार कोह्नु चोया जुरो शुभ ॥:

कुसुमसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र

- महेशराज पन्त

ने.सं. ६१४ [वि.सं. १५५१] वैशाखशुक्लद्वितीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८२/२५ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत् ६१४ वैशाखशुक्लः द्वितीयां, श्रीललीतब्रुमायां, श्रीनोग्लके। श्रीलिबाहार येता लिबिवा^१स्तव्यः रुपसिंह भारोस नामना सकासात्। तत्रेव श्रीनोग्ल ह्नोलबाहारवा^१शिनः जितराम महात भारोस नामनेन स्वकीयं स्वभुज्यमानिकं। स एव^१ श्रीलिबाहार येता लिबि व्यंजनवाटिका धार्णस्वादिकार अर्द्धभाग ना-
२. मप्रदेशे। ^२द्वयो व्यंजनवाटिकायां पश्चिमत। श्रीज्याठबाहार श्रीकुशुमसिंह वर्मनस भुमेन उत्तरत। ग्राहकस्य व्यंजनवाटिकायां, पूर्वत। रथन भारोस व्यंजनवाटिकायां, दक्षिनत। एतेषा मधेः चलमेकाकृत व्यंजनवाटिका चलछि १ थ्वतेस धार्णस्वादिकार अर्द्धभाग जुकोः ता भूमिक सकर्ष-
३. कं सम्परिभोग्य। तद्यथानगरकालप्रवर्तमानसंचाराघेन जथोश्चित्। मोलेमादाय क्रयविक्रयस्वादिनेन तेनानिवृत्तकं न्यायन क्रीन विक्रीस्त भवति। ता भूमिका संषटव्यावाडकाले धार्णकेन परिसोधनीयं। प्रति ह्दध्व डं दामन उदेशन ज्वंडतास छसा तंडन क्रीन काया जुरो। अत्र साक्षि यंथो येषा, ताम्बकार जखराज भारो दृष्ट ॥

(पछाडि बीचमा)

१. श्रीलिबाहार येता लिबि व्यंजनवाटिका
२. क्रीपत्र ॥ क्रीप्न सर्व्व सोधान धुंग्व जुरो शुभ ॥

(पछाडि छेउमा)

१. येता लिबि क्यं-
२. ब क्री पत्र ॥

१. यो व खुँडे छ।

२. संधियारको विषयमा लेख्नु। र दूको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर पहिलो पङ्क्तिको द्वितीयाको याको तलदेखि लेख्नु थालिएको छ।

विष्णुसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र

- महेशराज पन्त

ने.सं. ६४६ [वि.सं. १५८२] माघशुक्लसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६७/१४ र ई २२३८/२५ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ६४६ माघशुक्लसप्तम्यायां तिथौ श्रीललितबुमायां श्रीमानिग्लके दक्षिनविहारे श्रीहतषा लंका यिता र छेँ साक्यभिक्षु श्रीअमताजजुस नाम्ना सकासात् श्रीनोग्ल गवैरिनिहम् जसकिताज भारोस भ्रात्यसहस नाम्नेन स्वकियं स्वभुज्यमानिकं: कंकडंक्षेत्रनामप्रदेशे दथलाछ जसतेज भारोस क्षेत्रशिसामायां पश्चिमत हतषा जयकस साहुस क्षेत्रशिसामाया उतरत श्रीदक्षिनविहारकुतुम्बज प्रधा-
२. नमाहापात्र श्रीजयकेस वर्मनस क्षेत्रशिसामाया पार्वत श्रीज्यष्टविहारप्रधानमाहापात्र श्रीविष्णुसिङ वर्मन क्षेत्रशिसामाया दक्षिनत एतेषा मधे षटरोपनिकं जत्क्षेत्र रोवैङ्ग रोव: वैपलङ मोण्डि षु ६ उतरदिस स्वल्पमार्ग व्यावाय पुरुतसमेत एते क्षेत्र सक्रषकं समपरिभोग्य जथोनगलकालप्रवैतमानसञ्चाराघेन जथोश्चितमूलमादाय क्रिविक्रिस्वादिनेन तेनानिवर्त्तकं न्यायन क्रिन विक्रियतम्भवति
३. जदि सत्या देविकराजिक विना त क्षेत्र सषटव्यावादकाले तदा धार्णकेन परिस्वधनियं भाषा ख्ववु ह्दथेँ भोगन ज्वड तयास छच्छ्र तंडन तुलकं क्रिन काया जुरोर् अत्राथे साक्षि हतषा जोड छे धार्णकस जिरि:फुप चाक भारोस मेक दृष्ट ॥ शुभ ॥ क्रिपन दकोफुको बु सर्व स्वघान धुग्व जुरोर् शुभ ॥

विष्णुसिंहका, माणिग्लाधिपति हुनुभन्दा अगाडिका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, २ वटा लिखतपत्र

- महेशराज पन्त

१ सङ्ख्या

ने.सं. ६४६ [वि.सं. १५८२] माघशुक्लत्रयोदशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६७/३०

१. यो व खुँडे छ।

मूलपाठ

१. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ६४६ माघशुक्लतिरोदस्यायां तिथौ श्रीलीतब्रुमायां श्रीमानिग्लके हतकोबहार श्रीजेष्ठविहारः कुतुम्बज प्रधानमहापात्र श्रीजयमाधवसिंह वर्मनसः प्रधानमहापात्र श्रीजयविष्णुसिंह वर्मनसः प्रधानमहापात्र श्रीजयनारायनसिंह वर्मनस एते तिभेश प्रमुस्ननतां शमुहस प्रसादार्येन स्वकियं स्वभुर्ज्यमानिकं श्रीयंचलमगुडि तुथि गन छे
२. येता गृहाद्धिवाशिनाः रुपतेजउभाकस्य नाम्ना सकासात थसिंख्वाटक्षत्रनामप्रदेशे ग्राहकस्य क्षत्रेनः पच्छिमतोः पूर्वतश्चः ॥ कोथो सातिग्ल प्वाक भारोया^२ क्षेत्रेन ९ उतरत्त ॥ शलकोबहार तेचन्दया क्षेत्रेनः दक्षिनत ९ एतेषा मद्धे चतुररोपनिक जत क्षेत्र रोव मोण्डि ४ ता क्षेत्र सक्रषकं स्मपरिभोग्यं जथानग्लकाल-प्रवतमानसञ्चारार्थेन जथो-
३. शिचतमुलेमादाय क्रिविक्रिस्वादिनेन तेनानिवृत्तकं न्यायेन क्रिन विक्रियतम्भवति जदि सत्या देविकराजिक विना ता क्षेत्र संषटव्यावादकाले तदा धार्ष्णं पात्रस्न सोधकं वेष जुयमाल्व अत्र पत्राथे साक्षि थपाट गृह जयकित भारोस श्रीचाषाबहार श्रीराजवंसोद्भव रावुर्त्त दोय भारोस कोनिहम् मुडषाछे गृह जयकेशराज भारोस एते तृय दृष्ट ॥ शुभ ॥ मस्तु ॥

२ सङ्ख्या

ने.सं. ६५७ [वि.सं. १५९४] चैत्रकृष्णषष्ठी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६७ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९८८ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. श्रेयोऽस्तु ॥ सम्बत ६५७ चैत्रकृष्णषष्टम्यायां श्रीलीतब्रुमायां श्रीमानिग्लके दक्षिनबिहारे श्रीजेष्ठविहार यंकुलि कुतुम्बज प्रधानमहापात्र (श्रीविष्णुसिं)-
२. ह वर्मनस्न नाम्नेन पसादाथेन स्वकियं स्वभुर्ज्यमानिं फशषानक खोषनादेश ९ शुथाया नाम्ना सकासात स येव^३ फ^४शषानक खोषनादेश ९ पुषुरि ... (नामप्र)-

१. त्र र जको बीचमा पर्ने गरी माथि खाली ठाउँमा श्री थपिएको छ ।
२. ॥ भन्दा पछाडि लेखिएको धनमचलमगुडि कनक भारोयालाई यस्तो लामो ————— धर्कोले काटी त्यसको ठाउँमा हुनुपर्ने अक्षर तल खाली ठाउँमा तेस्रो पङ्क्तिको ० व्यावादकालेको व्याको तल, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन ? लेखेर कौदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका कौदेखि यासम्मका अक्षर तेस्रो पङ्क्तिको पात्रस्नको त्रको तलसम्म पुगेका छन् । थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो • चिह्न दिइएको छ ।
३. यो व खुँडे छ ।
४. त र फको डीकाको बीचमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा खुट्टाभन्दा तल, दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा पहिलो पङ्क्तिको श्रीजेष्ठविहारको विको ठीक माथि, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन ? लेखी फेरि अर्को त्यस्तै चिह्न दिई सदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको स येव पहिलो पङ्क्तिको यंकुलिको कुको माथिसम्म पुगेको छ । थपिएका ती अक्षरपछि फेरि अर्को त्यस्तै चिह्न दिइएको छ ।

३. देशे ९ जथाचतुराघातेन परिवे^१स्थित^२ एतेषा मधे पुषुरिमागर्गेन पच्छिमप्रवे^३स् पूर्वभिमोष ता पुषुरि योता सोत गृह द्वार मेक द्वारछि १ X^४ ... (ब)-
४. हिरिद्वाराङ्गणस्यंदिनिकाजक्षेनिस्थाप्नप्लालसंछानस्वशिमासक्रषकं स्मपरिभोजे जथानगरकालप्रवे^५त्तमान-सञ्चाराघेन जथो^६(चितमूल्यमादा)-
५. य क्रिविक्रीस्वादिनेन तेनानिवृत्तकं न्यायन केन विक्रीयतम्भव^७ति यदि शत्या देविकराजिक विना ९ ता गृह संषटव्यावा^८दकाले (तदा धार्ण^९केन)
६. सौघकं बेष जुयमाल्व प्रत्य कोथो खोषना छे भुया पारद्विशिक प्रसादारपा जुरो^{१०} अत्राथे साक्षि क्वनिह्मं पडषाछे गृह जयकेशराज भारो ...

विष्णुसिंह र उनका छोराहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १५ वटा लिखतपत्र

- महेशराज पन्त

विष्णुसिंह

१ राङ्ख्या

ने.सं. ६६५ [वि.सं. १६०२] आश्विनशुक्लद्वितीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८९५/३३ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १. श्रैयोऽस्तु ॥ सम्बत ६६५ अश्विणशुक्लद्वितीया ॥ तिथौ ९ श्रीललितब्बुमाया ९ ॥ श्रीमानिगलके दक्षिनस्थ ॥ श्रीजैष्टबिहारकुतुम्बज प्रधानमहापात्र श्रीजयविष्णुसिंह वर्मनसन पसादार्येन नाम्नेन स्वकियं । स्वभुर्ज्यमानिकं ९ श्रीचाकलं श्रीनकबहार येता गृह ॥ साक्यभिक्षु श्रीगोडोजुस नाम्ना सकासात् ॥ खासापुषुरि व्यञ्जनवातिकानामप्रदेशे ॥

५. यो व खुडे छ ।

६. १ भन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भाग देखिन्छ ।

७. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले थको सामै र लखकानोको कान्तानी देखिँदैन ।

८. लेभन्दा पछाडिका चार अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

२. श्रीष्वातविहारिया भूमिकाया पश्चिमत ॥ स येव नकबहार, श्रीनाथुजुतोपनिस व्यञ्जनवातिकाया उत्तरत ॥ मार्गशीमाया पूर्वत ॥ मगुडिमार्गशीमाया दक्षिणत ॥ एतेषा मधे मुलमार्गने, पूर्वप्रवेश, ता व्यञ्जनवातिका चलमेकं चलछि १ एते व्यञ्जनवातिका स्रकषकं स्मपरिभोजं ९ जथानगरकालप्रवर्तमानसञ्चाराधे-
३. न जथोश्चित्तमूलमादाय क्रिविक्रीस्वादिनेन तेनानिवृत्तकं न्यायन केन विक्रीयतम्भवति, यदि स्यात् देविकराजिक विना, ता व्यञ्जनवातिका संकटव्यावादकाले श्रीघाण्ण ठाकुरस्न सोधकं बेख जुयमाल्वं, अत्राथे साक्षि ॥ श्रीपिथोविहार मुलबहार, श्रीपात्रवंस रावुर्त्त गोमिण्डसिंह बाबु प्रमान सेष्टलोकसमुहस दृष्ट शुभ ॥ क्रिण सर्व सो-

(ढायाँ फट्केमा तल तेस्रो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचबाट उठाई तेस्रो पस्तिर)

धान द्रह-

(ढायाँ फट्केमा तेस्रो पङ्क्तिबाट उठाई तेस्रो पस्तिर)

रपं धुंगव जुरो

३ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९७०/१४ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमाणीगलाऽधिपति ॥ श्रीजयविष्णुसिंह देव ठाकुरस नाम्नेण प्रसादार्येन स्वकीयस्वभुज्यमानिकम् मालाबाहार पाथालभूमिकानामप्रदेशे ॥ मगुडिमार्गशीमाया पश्चि(म^१त) ... (पूर्वतः) ... (उत्तरतः) ... (दक्षिणतः ॥ एतेषाममध्ये चलमेकं चल)-
२. छि १ भूय चाकलं यंता ध्वाषासि व्यञ्जनवाटिकानामप्रदेशे। श्रीरुपसिंहजु^२ किर्त्तसेणजु जोतिराजजुस त्रयस^३ भूमेन पश्चिमत ॥ रथमार्गस्य उत्तरत ॥ गलमार्गशीमाया पूर्वत ॥ श्रीबाहारभूमेन दक्षिणत ॥ एतेषाम्मद्धे ॥ ता व्यञ्जन(वातिका यथान)-
३. गरकालप्रवृत्तमानसंचाराधेन यथोश्चित्तमूल्यमादायः क्रिविक्रीस्वादिनेनत्वेनानिवृत्तकं न्यायन केण विक्रीयतम् भवति ॥ यदि श्यात् देविकराजिक विना शङ्कटव्यावादकाले^४ तदा घाण्णकेन परिशोधनीयं)...

१. शिचभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ।

२. पहिले लेखिएका अक्षरलाई नै केरकार गरी रुपसिंहजु बनाइएको छ।

३. श्रीरुपसिंहजुको जु र भूमेनको भूको डीकाको बीचभन्दा माथि पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचभन्दा तल दोस्रो र तेस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै चिह्न दिई तल खाली ठाउँमा तेस्रो पङ्क्तिको 'मादायःको दाको ठीक तल, कुन पङ्क्तिमा थप्ने हो त्यो जनाउन ? लेखी फेरि अर्को त्यस्तै चिह्न दिई किदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका किदेखि ससम्मका अक्षर तेस्रो पङ्क्तिको 'स्वादिनत्वेनाको नाको तलसम्म पुगेका छन्। थपिएका ती अक्षरपछि अर्को त्यस्तै चिह्न दिइएको छ। ती थपिएका अक्षर-फरक टाँकामा छन्।

४. काभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको तल्लो केही अंश देखिन्छ।

(पछाडि)

१. १ भाषा हडथो क्षेश जाव
२. चाकल यंता त्वाल भूया
३. छुकल कुत माल सनों
४. ममालक प्रसादारपा जुरों ।
५. क्रीपन सर्व्व सोधान द्वहरपं धुंव शुभ

नरसिंह, पुरन्दरसिंह र उद्धवसिंह

३ सङ्ख्या

ने.सं. ६८४ [वि.सं. १६२०] फाल्गुनकृष्णानवमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ६७ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ९९१ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन् । थोप्लाको बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत ६८४, फाल्गुणकृष्णानवम्यां, श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयपुरन्द्रसिंह देव ठाकुर, श्रीश्रीजयउद्धवसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा, श्रीतवखोकानानिवासी मूल लं येटा छें ग्राहक, जखानाम्ने प्रसादीकृतं, श्रीश्रीबाहारभूम्यां पच्छिमत, उत्तरत दक्षिणत, मार्गन पूर्वत, एतन्मध्ये क्वाठभोल लं वंटा केबं चलछि १
२. प्रसादीकृतं, त म्यां यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रय-स्वाधिनेन प्रसादीकृतं, अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षी जयशंखबाबु, विजयसिंहबाबु, अमृतसिंहबाबु, शुभं ॥ भर्ण सुद्धकं दुंते धुड जुरों, ॥

(पछाडि)

१. क्वाठभोड पातार पिछुन दाडन खाछि १ जवछि १ कु ४ रा ८ हे-
२. न्ने धुनो ॥ सं ८७७ चैत्रशुद्धि ६ शुभं ॥

४ सङ्ख्या

ने.सं. ६८६ [वि.सं. १६२३] भाद्रशुक्लअष्टमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २११६/८

५. यो व लाम्चो छ ।
६. पहिले लेखिएको अक्षरमै केरकार गरेर तवखोक बनाइए तापनि दोस्रो अक्षरको बर्धन्ने मेटन बिसिएकोले तवू जस्तो देखिन्छ र पहिले लेखिएका अक्षरका अरू अवशेष पनि पूरै मेटिएका छैनन् ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुझा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत् ६८६, भाद्रशुक्ल ८, श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयउद्धवसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीचंपापुरिस्थाने, नायफ, लेटोल बुछे गृहाधिवासिन ग्राहकलुंगुनाम्ने प्रसादीकृतं, स्थानस्य दक्षिणप्रदेशे, प्रपातसीमाया पच्छिमत, श्राद्धगोष्ठीभूम्यां, उत्तमत, नद्या, पूर्वत, श्रीश्रीबाहारक्षेत्रेण दक्षिणत एतन्मध्ये, कच्छक्षेत्रनामसंज्ञकं
२. क्षेत्राङ्क, सार्द्धचतुरोपनिकं, रोव ४ जव नस्य २, तत्क्षेत्र यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा संचारार्घेण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रढोकीतमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं, अत्र पत्रार्थे दृष्टश्रुतसाक्षी, श्रीवितुजु प्रभृति सेष्टलोकसमुच्चयस, जषराज प्रभृति ववा प्रमानलोकस, शुभ ॥ भर्ण सुद्धकं धुड जुरों

५ सङ्ख्या

ने.सं. ६९७ [वि.सं. १६३३] फाल्गुनकृष्णातृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १९२७/२० यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुझा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. स्वस्ति ॥ सम्बत् ६९७ फाल्गुनकृष्ण ३ श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुर श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुर, श्रीश्रीजयउद्धवसिंह देव ठाकुरसन प्रसादार, श्रीबुह्लुदेशा क्षरनिवासी, कीर्ताजगामारानाम्ने, प्रसादीकृतं, थानस्य दक्षिणप्रदेशे, बंध्व गुणदेजया, योथ्व ग्राहकया भोरछंस छे खाछि, खाजरया वास
२. जुको छे शुद्धकं प्रसन्न जुया जुरों, तद्ग्रह यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा, संचारार्घेण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रढोकीतमादाय स्वाधिनेन प्रसादीकृतं, अत्रार्थे साक्षी, श्रीवितुजु, श्रीजुदुजु, जखसिंह भर्ण दुते धुड शुभं ॥

नरसिंह

६ सङ्ख्या

ने.सं ६७८ [वि.सं १६१५] श्रावणकृष्णापञ्चमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१००/४५ र एच् ६६/४ यस पत्रमा छाप भरेको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत ६७८ श्रावणकृष्ण, पंचम्यां तिथौ, श्रीललितभूम्यां, श्रीमनिगलदक्षिणस्थ श्रीज्येष्ठ-विहार, श्रीयंकुलि, महापात्र, श्रीमनिगलाधिपति श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुरसन, प्रसादारपा, श्रीवंकु-बाहार, श्रीअभराज बंदेजुस नाम्ने प्रसादीकृतं, मूलमार्गेण, पच्छिमत, ग्राहक(स्य^७ भूम्यां उत्तरत)
२. श्रीश्रीबाहारभूम्यां, पूर्वत, दक्षिणतश्च, एतमध्ये, वंकुलाछ^८, चाकलं योटा छे^९ खाछि १ थनक्व, योथ्व दे^{१०} लिबिन सहित, तद्गह बहिद्वारांगणगवाक्षस्यंदिनिकायक्षस्थापनमार्गधारा पूर्वस्वसिमापरिस्वघनीयं, तद्गह यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा संचाराघेण सुवर्णपुष्पमा(ला^{११}घं प्रद्वैकितमादा)-
३. य क्रयविक्रयस्वाधिनेन क्रयेन विक्रीयतं भवति, यद्यस्यां देविकराजीकादि व्याघात दतडास्यं श्रीश्रीघाणकस्यं सोघपं प्रसन्न जुयेमाल, अत्र पत्रार्थे दृष्टश्रुतसाक्षी श्रीचलाछबाहार महापात्र श्रीसमरसिंह वर्म्मस प्रमुख सेष्ट-लोकस शुभं ॥ थ्व पतिस चोक्व छेया भर्ण सुद्ध(कं^{१०} दुंते धुड शुभ ॥)

७ सङ्ख्या

ने.सं. ६८५ [वि.सं. १६२१] चैत्रकृष्णनवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ४६६/९

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत ६८५ चैत्रकृष्ण ९ श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीदुपातटोल ग्राहकनाथुमाहाननाम्ने प्रसादीकृतं श्रीदुपात तवदुछे^१ ननी केबं चलछि पाथल भुं दु कु जिमच्या कुत्या १८X व्या कु च्या ८ लुतयि जयरामया भूम्यां पच्छिमत वितुकस्य भूम्यां^{११} उत्तरत, जसरामघंगुरस्य भूम्यां पूर्वत, अंगनाया दक्षिणतश्च एतमध्ये प्रसादीकृतं ।
२. त म्यां यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा संचाराघेण सुवर्णपुष्पमाला प्रद्वैकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन, प्रसादी-कृतं, अत्र पत्रार्थे दृष्टश्रुतसाक्षी श्रीतवभयालनिवासी जयशंखबाबुप्रभृति सेष्टलोकसमुच्चयस शुभं ॥ थ्व भूया अंशिन ह्मको, ननीस थोन याय दव जुरो शुभं ॥ भर्ण शुद्धकं दुंते धुं जुरो शुभं ॥^{१२}

७. कभन्दा पछाडिको अक्षरको डीकोको केही भाग देखिन्छ ।

८. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा अर्कै टाँकाले वंकुलाछ लेखिएको छ ।

९. मभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

१०. दभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।

११. उक्तको ठीक माथि पर्ने गरी माथि खाली ठाउँमा म्यां थपिएको छ ।

१२. सबभन्दा पछिल्लो वाक्य फरक टाँकामा छ ।

८ सङ्ख्या

ने.सं. ६९३ [वि.सं. १६३०] नष्टाषाढकृष्णसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ४७०/२

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्वत् ६९३ नष्टाषाढकृष्ण ७ श्रीश्रीजयनरसिंह देव ठाकुरसन, प्रसादारपा, श्रीदुपातटोल मुगुलछेनिवासीग्राहक, नाथुमाहाननाम्ने प्रसादीकृतं, स्थानस्य, पूर्वदेशे गोविन्द, सिंह^{१३}, श्रीकमलाज बंदेजुसया क्षेत्रेण पच्छिमत, श्रीयंथछेगोष्ठीक्षेत्रेण^{१४} उत्तरत, केशराज, कीतसिंह, हेरबंदेस्य क्षेत्रेण पूर्वत, श्रीबाहारक्षेत्रेण^{१५} दक्षिणत एतमध्ये, तानाक्षेत्रनामसंज्ञकं क्षेत्राद्भव जव मदं अपेक, रोव पि ४ जव स्व ३ भूय यंथ्व तानासं बु स्वंजु बाजु जव ३ बाजु^{१६} थो बुया, यंथ्वखेस श्रीवथुबाहारया, बलन ब्याक जुरो
२. तत्क्षेत्र यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा संचारार्घेण, सुवर्णपुष्पमालार्घं प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं, अत्रार्थं दृष्टसाक्षी श्रीतवभ्याल जयशंखबाबुप्रभृति सेष्टलोकसमुच्चयस जुरो भर्णा दुते धुड जुरो^{१७}

(पछाडि)

तानाक्षेत्र रो १ ज १ हेने धुनो

उद्धवसिंह

९ सङ्ख्या

ने.सं. ६९४ [वि.सं. १६३०] मार्गशुक्लनवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३७/७

१३. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा फरक टाँकामा पश्चिमपट्टिको संधियारको नाउँ लेख्दै जाँदा पूदेखि न्दसम्मका अक्षर मात्र अटाएकाले न्दको डीकोभन्दा माथि यस्तो x चिह्न दिई न्दको ठीक माथि खाली ठाउँमा सिदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको सिंह पहिलो पङ्क्तिको श्रीकमलाजको श्रीको माथिसम्म पुगेको छ। थपिएका ती अक्षरपछि त्यस्तै चिह्न फेरि दिइएको छ।
१४. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा श्रिदिखि ण्सम्म लेखिएको छ।
१५. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा फरक टाँकामा पूर्व र दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्दै जाँदा ह्रैदेखि ण्सम्मका अक्षर मात्र अटाएकाले ण र ढको बीचमा डीकाभन्दा माथि यस्तो v चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा तिनको खुट्टाभन्दा तल, खाली ठाउँमा यस्तो . दिई थपिएको त्यही चिह्नको ठीक माथि, माथि खाली ठाउँमा पूदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका पूदेखि ण्सम्मका अक्षर पहिलो पङ्क्तिको तानाक्षेत्रको क्षेत्रको माथिसम्म पुगेका छन्।
१६. स्व ३ को ३ को माथि यस्तो v चिह्न दिई त्यही ३ को ठीक तल दोस्रो पङ्क्तिको खाली ठाउँमा भूदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएका भूदेखि ज्सम्मका अक्षर पहिलो पङ्क्तिको बलनको ढको तलसम्म पुगेका छन्। थपिएका ती अक्षरपछि यस्तो चिह्न दिइएको छ।
१७. भर्णादेखि जुरो, सम्म फरक टाँकामा छ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत ६९४ मार्गशिरशुक्ल ९ श्रीश्रीजयउद्धवसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीचनकिटोल मिथखाबाहार हृदयसिंहनाम्ने प्रसादीकृतं, स एव चनकिटोल, मार्गेन, पच्छिमत, श्रीबाहार गृहादुत्तरत, ननीसिमायापूर्वत, ग्राहकस्य गृहात् दक्षिणत एतन्मध्ये मिथखाबाहार ननी, वंटा छे खाछि १ थनक्व, लिफुन सह वंटा लिबिन सह।
२. तद्दह बहिर्द्वारागणगवाक्षमार्गधारापूर्वस्वसीमापरिगृहीतव्यं, तद्दह यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा संचाराघेण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रदोक्तमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं, अत्रार्थे साक्षी, श्रीसमरसिंह वर्म्मस प्रभृति सेष्टलोक सकलस भर्ण दंत धुंड शुभ ॥^{१८}

(पछाडि)

छें, या

पुरन्दरसिंह

१० सङ्ख्या

ने.सं. ७०३ [वि.सं. १६४०] आषाढकृष्णानवमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८२/२१

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुट्टा छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेरापछि वरिपरि थोप्ला छन्। थोप्लाको बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत् ७०३ आषाढ, बद्धि, नवम्यायां तिथौ, श्रीललितबुमाया, श्रीमानिगरके दक्षिनविहारे, श्रीश्रीजयपुरन्दर, सिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा, श्रीवंकुबहिर रिबिछें, येता गृहनिवासिग्राहकजयताजनाम्ने प्रसादीकृतं, स एव लुखं पातारभुं, श्रीश्रीबाहारया, व्यंजनवातिकाभुम्यां, पच्छिमत, रुखभुम्यां, उत्तरत, ज्ञानतेया भुम्यां, पूर्वत।
२. ग्राहकस्य गृहेन, दक्षिनतश्च, एतेखां मध्ये, बहिर रिबिछें रुख व्यंजनवातिका धु सुयनेकु ३२ व्या जिमने-कुत्या १२४ थ्वते परिमान याड व्यंजनवातिका चरछि १ प्रसादारपा, तत्त्व्यजनवातिकाभुम्यां जथादेशकारप्रवर्तमान तथा संचाराघेण सुवर्णपुष्पमारार्घ प्रदोक्तमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं, अत्र पत्रार्थे साक्षि

३. गाडबाहार श्रीवित्तुजु प्रभृति सेष्टरोकसमुच्चयस सर्व्व सोधान पाचकं धुंगो जुरो शुभ ॥ भाखा चोतन थ्व भुस कोसचकं ग्वाख छुय दव , रख बेखोव हायके दु जुरो ॥

११ सङ्ख्या

ने.सं. ७०४ [वि.सं. १६४०] मार्गशुक्लद्वितीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८३/१५ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वरिपरि फूलको पातको आकारका बुझा छन् । त्यस बुझाभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत् ७०४ मार्गशुक्ल २ श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा श्रीवंकुबहिलि छेनिवासी हषा माहान प्रमुख पेह्मं फुकिंजस नाम्ने प्रसादीकृतं स एव वंकुबहिलि लिपछे श्रीश्रीबाहारभूम्यां पच्छिमत । उत्तरत । जयताजस्य भूम्यां । पूर्वत । ग्राहकानां गृहेन । दक्षिणतश्च । एतन्मध्ये लुङ्ख यंगाड केबं । स्वखा परिमानन प्रसादार केबं भू स्वखा जुरो ।
२. तद्भूम्यां यथादेशकालप्रवर्तमानस्तथा संचारार्घण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं अत्रार्थे साक्षी श्रीवित्तुजु प्रभृति प्रमानलोकसमुच्चयस भर्ण शुककं दुते धुङ शुभ ॥^{१९}

१२ सङ्ख्या

ने.सं. ७०७ [वि.सं. १६४३] चैत्रकृष्णत्रयोदशी

यो पत्र मसँग छ ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ । श्रीको ठीक माथि एउटा थोप्ला छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ सम्बत् ७०७ । चैत्रकृष्णत्रयोदशी श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुरसन । प्रसादारपा श्रीबुह्लुग्राम-निवासी तवछे ग्वाल । लुंग्वनाम्ने प्रसादीकृतं । स्थानस्य पूर्वत । अभयसिंहस्य क्षेत्रात्पच्छिम ॥ जीकेश । फ्याक । अभयराजस्य क्षेत्रादुत्तर । भीमकेशस्य क्षेत्रात्पूर्वत । धरसिमाया दक्षिणत । एतन्मध्ये यितक्वच्चाट बु रोव स्व ३ परिमान जुरो ।
२. तत्क्षेत्र यथादेशकालप्रवर्तमानसंचारार्घण सुवर्णपुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन याड प्रसन्न जुया जुरो अत्रार्थे साक्षी वीरभद्रसिंह बाबु । जुगि बाबु । ववा प्रमानसकलसमुच्चयसं भर्ण दुते शुककं धुङ शुभं ॥^{२०}

१९. भर्णदेखि शुभ ॥ सम्म फरक टाँकामा छ ।

२०. भर्णदेखि शुभं ॥ सम्म फरक टाँकामा छ ।

१३ सङ्ख्या

ने.सं. ७०९ [वि.सं. १६४५] चैत्रशुक्लषष्ठी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ३१३७/३७
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोला छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस
घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १. स्वस्ति ॥ सम्बत् ७०९, चैत्रशुक्ल ६ श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुरसन प्रसादारपा, श्रीनबहिरिटोल, डाखाचोक, योटा मूलनिवासि, श्रीवज्राचार्य, वार्त्त बंजुस नाम्न प्रसादीकृतं, स एव टोल, श्रीश्रीबा^१हार गृह छुंकेशस्य गृहया पच्छिम, ननीसिमाया उत्तरत, श्रीवज्राचार्य गुणसिंहजुस गृहेन पूर्वत श्रीबाहारगृहात दक्षिणतं, एतन्मध्ये स एव डाखाचोक यंटा सोत्र, थनक्वड द्वारछि १ लिफु थनक्वन सह लिबि दु जिमछकुत्या ११X ब्या कु डा ७ थ्वते प्रमान जुरों
२. तङ्गह बहिद्वारांगणगवाक्षमार्गधारापूर्वस्वसिमापरिगृहीतव्यं, तङ्गह यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचाराघेण सुवर्ण-पुष्पमालार्घ प्रढोकितमादाय क्रयविक्रयस्वाधिन याड प्रसादारपा जुरों, अत्रार्थे साक्षी, वीरभद्रसिंह बाबु प्रभृति सेष्टलोक सकलस, भर्ण शुद्धक दुते धुंड जुरों शुभं ॥^{२२} भाषा हडव जाव^१, येता सोतछि १ दुंथ्व छचं, श्रीमत्श्रीश्रीबुगंदेवल, वज्र रेवन्त बियाया नामन ॥ श्रीश्रीजयपुरन्दरसिंह देव ठाकुलसन प्रसादारपा जुरो, मंजुखाट केनछे
३. ^{२३} द्वाति मोहोर टंका च्या
^{२४} दोहरपं शतरनो सर्व्व स्वघान दुंते धुड जुरो शुभं ॥ सम्बत ७१२ ॥

१४ सङ्ख्या

ने.सं. ७१३ [वि.सं. १६५०] भाद्रशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १८९४/४५
यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोला छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस
घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १. स्वस्ति ॥ सम्बत ७१३ भाद्रपदशुद्धिप्रतिपदायां तिथौ श्रीललितबुमायां श्रीमानिगराधिप, श्रीश्रीजयपुरंदरसिंह देव^{२५}

२१. यो व चोसे छ।

२२. भर्णदिखि शुभं ॥ सम्म फरक टांकांमा छ।

२३. दोस्रो पङ्क्तिको वीरभद्रको वीको ठीक तलबाट तेस्रो पङ्क्ति उठाइएको छ।

२४. च्या र दाको बीचमा पर्ने गरी तल खाली ठाउँमा न थपिएको छ।

२५. यो व लाम्चो छ।

- ठाकुरसन प्रसादारपा, नकबाह्र ननि, येकुर कोन छैनिसि ग्राहक, जखेबन्देनाम्ने प्रसादीकृतं, खाटबहिर, बंधछे ननि, करंख, मार्गेन पच्छिमत, श्रीजागुथया भुम्यां उत्तरत, गृहाङ्गनभुम्यां, पूर्वत,
२. मार्गभुम्या, ग्राहकभुम्या दक्षिनतश्च एतेखां मध्य खातबहिर, वंधछे ननि वंता जाव पातार भुन छेखा नसि २ प्रसादारपा, तद्गहभुम्यां बहिरद्वाराङ्गन गवाक्षस्यदनिकामार्गधारापूर्वस्वसिमापरिभोगं, तद्गह जथादेशकारप्रवर्त्तमान तथा संचालार्घण सुवर्णपुष्पमालाघ प्रदोक्तमादाय क्रयविक्रयस्वाधिनेन प्रसादीकृतं, अत्र पत्रा-
३. र्थे साक्षि विरभद्रसिंह बाबु प्रभृति सेष्टलोकसमुश्चयस भूय नकबाहार रिबिछे, नकबाहार गृहाङ्गनाया पच्छिमप्रवे, पूव्वाभिमुख ता गृह वं, योव न गुकुत्या ९X येव, यं पिकु ४ प्य रा ४ धाराभुन योव, वित्तु बदेया गृहेन, यं, ग्राहकया भुम्यां वं, समलसिंह बदेया भुम्यां, ये, ध्व क्रिप्यया सर्व्व सोधाण्ण शुद्धकं दुते जुरो शुभ ॥

१५ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ६३४/१२२

मूलपाठ

१. (१ स्वस्ति ॥ सम्बत्) ... (श्रीश्रीजयपु)रन्दरसिंह देव ठाकुरस प्रसादारपा, श्रीनकबहिरिटोल अथंकबाहार रुपजयताभ्यां प्रसादीकृतं, स एव टोल, विजयराजमाहाथस्य गृहेन पच्छिम, मार्गेन उत्तर, पूर्वत, ग्राहकस्य गृहेन दक्षिणत एतन्मध्ये, स एव टोल अथंकबाहार लिपछे पाताल भुं तुकुदै ब्या षुकु ६ जुरो...
२. (तद्गह बहिरद्वाराङ्गनमार्गधारापूर्वस्व)सिमा परीगृहीतव्यं तद्गह यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचारार्घण सुवर्णपुष्पमालाघ प्रदोक्तमादाय स्वाधिनेन याड प्रसन्न जुया जुरो, अत्रार्थे साक्षी वीरभद्रसिंह बाबु प्रभृति सेष्टलोक सकल, भर्ण सुद्धकं दुत धुङ्ग जुरो शुभ ॥

२६. यो व लाम्चो छ ।

२७. यो व खुँडे छ ।

२८. सिभन्दा अगाडिको अक्षरको सामै देखिन्छ ।

२९. भर्णदिखि शुभ ॥ सम्म फरक टाँकामा छ ।

पुरन्दरसिंहको चर्चा परेको, ताडपत्रमा लेखिएको, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएको, एउटा लिखतपत्र

- महेशराज पन्त

ने.सं. ७०२ [वि.सं. १६३९] श्रावणकृष्णदशमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २६८२/३

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोला छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि, वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा श्री लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. श्रीयोऽस्तु ॥ सम्बत् ७०२ श्रावणकृष्ण ॥ दशम्यां तिथौ श्रीबन्देग्राम लिबिछें भोड यो^१ता गृह ॥ स्वगोत्र बबा हर्षराज भावोया नाम्नेण शुक्रियं स्वभुज्यमानिकं । स येव भोड वंता गृह ॥ सोगोत्र जकेराम भावोया नाम्ना शकासात् ॥ कंओक्षेत्रनामप्रदेशे । श्रीश्रीजयपुरन्द्रसिंह देव ठाकुरश^२ क्षेत्रशिमायां पश्चमत ॥ स येव श्रीबाहारया क्षत्र^३ क्षेत्रशिमायां उत्तरत ॥ श्रीब^४बाया क्षेत्रशीमायां पूर्व^५
२. पूर्वत ॥ स येव देश षण्ड भारोश^६ क्षत्रशिमायां दक्षिणत ॥ एतेषाम्मघे ता क्षेत्र चतुरं रोपनिकं जत् क्षेत्र रोवाङ्क रोव मोण्डि पि ४ ध्वतेश धार्ण स्वदिकारन अर्द्धभाग जुको जुरो^७ ता क्षेत्र सकर्षकं स्मपरिभोजं जथानगरकालप्रवर्तमानसञ्चारार्धेन यथोच्चितमूल्यमादाय । क्रिविक्रीस्वादिनेन तेनानिवत्तकं न्यायन क्रिन विक्रीयतम्भवति ॥ जदि स्यात् देविकराजिक विना ता बछि जुक्व क्षेत्र सकंटव्यावाद-
३. काले तदा धार्णकेन परिसोधनीयं । अत्र पत्रार्थे दृढिः करणाय ॥ साक्षि उभयस सोगोत्र मणिकराज भावोया दृष्ट ॥ क्रीप्न सर्व्व सोधान पुलन धुंगो जुरो शुभं ॥

१. पहिले लेखिएको अक्षरलाई यो बनाइएको छ।
२. पश्चिमपट्टिको संधियारको नाउँ लेख्न शं, र क्षेको बीचमा ठाउँ खाली छोडिएको थियो। त्यहाँ पछि संधियारको नाउँ भर्दा खाली छोडेको ठाउँमा पूरै नाउँ नआएकोले ठा र क्षेको डीकोको बीचमा यस्तो x चिह्न र ती नै दुइ अक्षरको बीचमा खुट्टाभन्दा तल, पहिलो र दोस्रो पङ्क्तिको बीचको खाली ठाउँमा अर्को त्यस्तै चिह्न दिई माथि खाली ठाउँमा कुदेखि लेख्न थालिएको छ र थपिएको कुरश क्षेत्रशिमायांको त्रको माथिसम्म पुगेको छ। थपिएका ती अक्षरपछि त्यस्तै चिह्न फेरि दिइएको छ।
३. उत्तरपट्टिको संधियारको नाउँ लेख्न ॥ र क्षेको बीचमा छोडिएको खाली ठाउँमा पछि सदेखि त्रसम्म लेखिएको छ। त्यसरी लेख्दा पहिले लेखिसकेको क्षेत्रलाई याद नगरेकोले त्यस क्षेत्रको अगाडि क्षत्र दोहऱ्याइएको छ।
४. यस त्रको पेट चिरेको जस्तो देखिन्छ।
५. पूर्वपट्टिको संधियारको नाउँ लेख्न ॥ पछि छोडिएको खाली ठाउँमा पछि श्रिदिखि त्रसम्म लेखिएको छ। त्यसरी लेख्दा पहिले लेखिसकेको पूर्वतलाई याद नगरेकोले त्यस पूर्वतको अगाडि पूर्व दोहऱ्याइएको छ।
६. दक्षिणपट्टिको संधियारको नामेसी लेख्न ॥ पछि छोडिएको खाली ठाउँमा पछि सदेखि त्रसम्म खाँदिर लेखिएको छ। त्यसरी खाँदा श र क्ष जोडिन पुगेकोले क्षको डीको मोटो हुन गएको छ।

काठमाडौँका राजाहरूका, ताडपत्रमा लेखिएका, अहिलेसम्म प्रकाशमा नआएका, १८ वटा लिखतपत्र

(वि.सं. १७७३-१८१६)

- महेशराज पन्त

भास्कर मल्ल

१ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१०१/५३ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। मालामन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि श्री लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि श्री, दायाँपट्टि भा, श्रीमन्दा तल स्क, भाभन्दा तल ट, स्कभन्दा तल म, रभन्दा तल ल र खड्गको ठीक तल देव लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्माने(श्व^१रीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनूमद्भुजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्र सकलराजचक्राधीश्वर-श्रीश्रीजयभास्करमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुलस)-
२. न श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे यम्बुभूमौ ओडलतोल दुनिह्म एताछे देवज^१(निमयिनाम्ने प्रसादीकृतं ॥) ... (चु)-
३. ल १ भूय कपाको षुसी भु बु रो ५ यिताथिता काय दु जुलो ॥ ततक्षेत्रस्य य^१(थादेशकालप्रवर्त्तमानसंचाराघेण सुवर्णमूल्यमादाय स्वाधीनानिवर्त्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतं भवति ॥) ...

(पछाडि)

१. ओडलया
२. देवजानि
३. मयिया बुया

१. नेभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।
२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले जको पछिल्लो भाग देखिँदैन।
३. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले जको सामै देखिँदैन।

महीन्द्रसिंह

१ सङ्ख्या

ने.सं. ८३७ [वि.सं. १७७३] चैत्रशुक्लतृतीया

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३७/१९

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोला छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। खड्गको माथिल्लो बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि म, जभन्दा तल ही, मभन्दा तल ढ, हीभन्दा तल सिं लेखिएको छ। खड्गको ठीक तल देव लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूरिधूसरित । शीरोरुह । श्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलद्ध । प्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नत । श्रीरघुवंशावतार । रविकुलतिरकहनुमध्वजनेपारेश्वरमहाराजाधिराज । राजराजेन्द्रसकरराजचक्राधिेश्वर । स्वविक्रमोपाज्जित । गजपतिपद-
२. विराजमान । श्रीश्रीजयमहीन्द्रसिंहदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां । प्रभु थाकुलसन । श्रीमत्कान्तिपुर-महानगरे । श्रीयम्बुभूमौ । किसिह्लागालटोल । ओलखु । ल यिता छे । गृहवास्तव्य ॥ धरणिधरभारोनाम्ने प्रसादिकृतं ॥ पकदिलबुक्षत्रनामसंज्ञकं
३. ५ पश्चिमत । ५ उत्तरत । ६ पूर्वत । ७ दक्षिणत । एतेखां मध्ये ध्वते चात्राघातन दु । अष्टरोपनिकं । क्षत्रांकतोपि । बु रो ८ ततः क्षत्रस्य यथादेशकालप्रवत्तमानसंचारार्धेन सुवर्णमूल्यमादाय स्वादिनानवतुकं न्यायन क्रयन विक्री-
४. दितं भवति ॥ प्र । हातिखेदा ओडया । प्रसाद प्रसंन जुया ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि । श्री(नि)रनारायण मल्ल ॥ सं ८३७ चैत्रशुद्धि ३ शुभ ॥

(पछाडि)

१ पत्र

४. पश्चिमपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न दोस्रो पङ्क्तिको विराजमान को न को तलदेखि तेस्रो पङ्क्ति उठाइएको छ।
५. उत्तरपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न त र उको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको 'सिंहको सिं'को तलदेखि लेख्न थालिएको छ।
६. पूर्वपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न त र फूको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको 'भट्टारक'को रको तलदेखि लेख्न थालिएको छ।
७. दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न त र दको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको 'समर'को रको तलदेखि लेख्न थालिएको छ।
८. पहिले लेखिएका अक्षर मेटी त्यही ठाउँमा अष्टदेखि ८ सम्म लेखिएको छ।
९. बाइमात्राभन्दा पछाडिको अक्षरको डीको देखिन्छ।

३ सङ्ख्या

ने.सं. ८४१ [वि.सं. १७७८] भाद्रकृष्णाएकादशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३८४/४ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। फोटोमा छाप स्पष्ट नआएकोले अरु बयान गर्न सकिएन।

मूलपाठ

१. १. स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशीरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीरघुवंशावतार । रविकुलतिरकहनुमद्भुजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वर-
२. स्वविक्रमोपाज्जितगजपतिपदविराजमानश्रीश्रीजयमहीन्द्रसिंहदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां प्रभु थाकुलसन श्रीयंगलभूमौ मण्डु मिच्याकमुगलतोल यिराछे ल यौता छेगृहवास्तव्यं ॥ सुद्धकालचिकुतिनाम्ने प्रसादि-
३. कृतं ॥ स्थानस्य पश्चिमदिशि जाखाक्षेत्रनामसंज्ञकं ॥ मार्गेन पश्चिमत । कुहमारकस्य क्षेत्रेन पुर्वोत्तरतश्च ।
मध्ये ध्वते चत्राघातन दु । एकपादाधिक । चतु । रोपनिकं बु रो ४ चुल १ ब्वाकन तडन ध्वते बु लु याडओ
१० दक्षिणतो एतेषां
४. क्रिविक्रीन प्रसन जुस्य बिज्यात ॥ अत्र पत्रार्थे श्रीजगज्जय मल्लदेवस ॥ सम्बत् ८४१ भाद्रपदबदि ११ ॥ ॥ शुभ ॥^{११}

४ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या पीएन् १२/३१ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि श्री लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि श्री, दायाँपट्टि म, बायाँपट्टि ही, म भन्दा तल द्र, ही भन्दा तल सि, द्र भन्दा तल ह र खड्गको ठीक तल देव लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १. स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधुलिधूसरितशीरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नत । श्रीरघुवंशावतार [रविकु^{१३}लतिलकह^{१३}नु^{१५}मद्भु^{१५}] (जनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकरराजचक्रा-धीश्वरस्वविक्रमोपाज्जितगजपतिपदविराजमानश्रीश्रीजयमहीन्द्रसिंहदेवप)-
१०. दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न श्च । र दको बीचमा धेरै ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको प्रभुको प्रको तलदेखि लेख्न थालिएको छ ।
११. ॥ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी ॥ शुभ ॥ लेखिएको छ ।
१२. कोष्ठभित्र पढिएको तेस्रो अक्षरको तर्कुल्ले देखिन्छ ।
१३. कोष्ठभित्र पढिएका चौथोदेखि आठौँसम्मका अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
१४. कोष्ठभित्र पढिएको नवौँ अक्षरको तर्कुल्ले देखिन्छ ।
१५. कोष्ठभित्र पढिएका दशौँ र एघाहौँ अक्षरका तल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।

२. रमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां प्रभु थाकुलसन ॥ श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे ॥ श्रीयम्बुभूमौ ॥ नओघलटोल । ओलखु पूरबा(हा)^{१६}रछे । गृहवास्तव्य ॥ राजस ... (प्रसादीकृतं ॥) ... (पूर्वतः) ... (पश्चिमतः) ... (दक्षिणतः मा)-
३. गर्गं उ^{१७}त्तरत ॥ एतेषां मध्ये ध्वते चात्राघातन दु विंशतिरोपनिकं । क्षत्रांकतोपि बु रो २० भूय भूपालद्व बु रो ४ चुल २ ततः क्षेत्रस्य यथादेशकालप्रवर्तमानसंचाराघेण सुवर्णमूल्यमादाय स्वाधीनानिवर्तकन्यायेन क्रयेण विक्रीतं भवति ॥)...

(पछाडि)

१. नारगोविन्दसिया

जगज्जय मल्ल

५ सङ्ख्या

ने.सं. ८४४ [वि.सं. १७८१] आषाढकृष्णत्रयोदशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१२९/१६

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ । तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ । खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन् । खड्गको ठीक माथि श्री २ लेखिएको छ । खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, जभन्दा तल ज, यभन्दा तल ग, जभन्दा तल ज्ज, गभन्दा तल य र खड्गको ठीक तल मल्ल लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिशोरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमानमानोन्नत-श्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनूमध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रस-
२. कलराजचक्राधीश्वरश्रीश्रीजयजगज्जयमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुरसन श्रीयंबु किह्लागल-तोल डत पीथ्या र एता छे धर्मरामनाम्ने प्रसादीकृतं स्थानस्य पश्चि^{१८}मदिशि प्रदेशे दुग्वा-
३. थक्षेत्रनामसंज्ञकं १९ ध्वते चात्राघातन दु^{२०} ग्वाथखेल कर्ष ५
चुल २ ततः क्षेत्रस्य यथादेशकालप्रवर्तमानसंचाराघेण सुवर्णमूल्य त्रियाशि जगज्ज-
४. २१ यमल्ल टंका ८३ मादाय स्वादिनान्येनवतुकं न्यायेन

१६. गभन्दा पछाडिको अक्षरको अघिल्लो भागको डीको र कान्नानीको तल्लो भाग देखिन्छ ।

१७. ज र त्तको बीचमा लेखिएको एउटा अक्षर मेटिएको छ ।

१८. पहिले लेखिएका अक्षर मेटि त्यही ठाउँमा पश्चि लेखिएको छ ।

१९. चार किल्ला खुलाउन कं र ध्वको बीचमा धेरै ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको ^{१९}विजयिनांको यिको तलदेखि लेख्न थालिएको छ ।

२०. दुपछिको तर्कुल्लेसमेतको अक्षर केरी खारेज गरिएको छ ।

२१. दोस्रो पङ्क्तिको सदाको सको ठीक तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ ।

क्रीविक्रीटं भवति प्रति हथार बययात अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजेन्द्रमल्लदेव सम्बत् ८४४ आषाढब-

(ढायौ पट्टेमा तेस्रो पङ्क्तिष्वाट उठाई तेस्रो पस्तर)

दि १३ शुभ ॥

(पछाडि)

१. धम्मरा-

२. मया बु-

३. या

६ सङ्ख्या

ने.सं. ८४५ [वि.सं. १७८१] मार्गशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २२३८/४ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्टेमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि श्री १ लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, जभन्दा तल ज, यभन्दा तल ग, जभन्दा तल ज्ज, गभन्दा तल य र खड्गको ठीक तल मल्ल लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलघुरिधुसरितशिरुहश्रीमत्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमानमानोन्नत-श्रीरघुवंशावतारविकुलतिलकहनुमध्वजनेपालेश्वरमाहाराजाधिराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वरश्रीश्रीजयजगज्जयमल-
२. मल्लपलमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयि^{२२}नां प्रभु ठाकुरसन श्रीत्कान्तिपुरमहानगरे यग्लभूमौ मंदु सिकमुगुदितोल भोलछे ल ओता छे भिक्षुनित्यधननाम्ने प्रसादीकृतं भोलछे ल यौता दुधुकेबनामसग्यकं सारमिया लिबिन पच्छिमतो श्या-
३. म पुलिया केबन उर्तरतो चिकुतिया केब^{२३}न पुर्वतो राजया छेन चिकुतिया केबन दक्षिणतो ख्वते चात्राघातन दु केब षा ६ कु २२ ततपुष्पवातिकाया यथादेशकालप्रवर्तमानसंचारार्धेन सुवर्णमुल्य चतुनवयतंकाधिकएकशत जगज्जय-

४

^{२४} मली टंका १९४ मादाय स्वादिनानेनवतुकं न्यायेन

क्रीविक्रीटं भवति प्रति चौतालायात छे बिययात मुल पुला अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजेन्द्रमल्लदेव । (सम्बत्)^{२५} ८४५ मार्गशुदि १ शुभ ॥

२२. पहिले लेखिएको अक्षरलाई यि बनाइएको छ।

२३. यो ब लाम्चो छ।

२४. तेस्रो पङ्क्तिको राजयाको ज र याको ठीक बीचमा पर्ने गरी तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ।

२५. कोष्ठभित्र पहिएका अक्षरका डीका देखिन्छन्।

७ सङ्ख्या

ने.सं. ८४५ [वि.सं. १७८२] भाद्रशुक्लसप्तमी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१२८/३८ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि श्री २ लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, जभन्दा तल ज, यभन्दा तल ग, जभन्दा तल ज्ज, गभन्दा तल य र खड्गको ठीक तल मल्ल लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १. स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनूमद्भुजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वरश्रीश्री-
२. जयजगज्जयमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुरसन इततो ल यंकुलिबाहाल यिता छेया तुलाधरमोहनसिंहभ्रातृसहनाम्ने प्रसादीकृतं स एव लिबि यीता नित जाव छे गृहनामसंज्ञकं शीताया गृहे-
३. न पश्चिमतो राजेन उत्तरतो ग्राहकन पूर्वतो दक्षिनतश्च ॥ ॥ ध्वते चात्राघातन दु छे खा १ कु ११ पाताल खा १ कु १ अंगुलि ६ भूय पाताल कु १४ तुथि बाग्वड ततगृहस्य यथादेशकालप्रवत्तमानसंचालार्धेन सुवर्णमूल्य पंचविंशति-
४. टंकाधिकएकशतजगज्जयमल्लि टंका १२५ मादाय स्वादिनान्येनवतुक्तं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति प्रति इद्यातया^{२६} मत बिययात सुकुंदा त्वाकदेवा मुर अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजेन्द्रमल्लदेव सम्बत् ८४५ भाद्रशुदि ७ शुभ ॥

८ सङ्ख्या

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १०६८/३३ यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ। त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन्। त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ। त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ। तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ। खड्गको बीच भागमा मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन्। खड्गको ठीक माथि श्री २ लेखिएको छ। खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, जभन्दा तल ज, यभन्दा तल ग, जभन्दा तल ज्ज, गभन्दा तल य र खड्गको ठीक तल मल्ल लेखिएको छ।

मूलपाठ

१. १. स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुह(श्रीम)न्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदी(प्य^{२७}मान-मा)नो^{२८}न्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिल(कहनूमद्भुजनेपा^{२९})लेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराज-

२६. त र यको बीचमा भएको एउटा अक्षरमा मसी दली त्यो खारेज गरिएको छ।

२७. दीभन्दा पछाडिको अक्षरको तल्लो भागको केही अंश देखिन्छ।

२८. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले नोको डीको र लखकानो देखिँदैन।

२९. लेभन्दा अगाडिको अक्षरको पछाडिको अलिकति अंश देखिन्छ।

२. चक्राधीश्वरश्रीश्रीजयजगज्जयमल्लपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु ठाकुरसन श्रीमत्कान्तिपुरि-
महानगरे यंगलभूमौ मंदु यिलाछितोल लं वंता छेगृहवास्तव्य जयश्वरीमयिनाम्ना प्रसा(दी^{१०}कृतं) ... (म)-
३. फिपात योत छेगृहनामसंज्ञकं छिपाया पातालन पश्चिमतो मार्गेन उत्तरतो धलन पूर्वतो विश्वरया
पातालन दक्षिनतो ध्वते चात्राघातन दु जावछे छखात्या व निकुत्या अंकतोपि जावछे खा १ चुल २ कु ...
४. ^{३१} १२ पातार छखा कु जि^{३२}भच्याकु अंकतोपि पातार खा १ कु १८ केब पातार
निखात्या अंकेपि खा २ चुल २ ततः गृहस्य यथादेशकालप्रवर्तमानसंचाराघेन सुवर्णमूल्यसाद्धाधिक) ...
(मादाय) ...
५. ^{३३} ति जगज्जयमल्लि टंका XXX^{३४} (मादाय वतुकं
न्या^{३५})येन क्रीविक्रीटं भवति प्रति XXXXXXX^{३६} (अत्र पत्रार्थे) दृष्टसाक्षि श्रीश्रीजयपकाशम-
(ल्ल^{३७}दे^{३८}व । सम्ब^{३९}त् ८)...

९ सङ्ख्या

ने.सं. ८५X [वि.सं. १७XX] पौषशुक्लनवमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५४ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७९७ को रूपमा मूल पत्र छ ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ६७०/४२

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र
बीचमा खड्ग छ । तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ । खड्गको बीच भागमा, मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र
छन् । खड्गको ठीक माथि श्री ? लेखिएको छ । खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, जभन्दा तल ज, यभन्दा तल ग, जभन्दा
तल ज्ज, गभन्दा तल य र खड्गको ठीक तल मल्ल लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-

३०. सभन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
३१. तेस्रो पङ्क्तिको सञ्जकंको ञको ठीक तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ ।
३२. पहिले लेखिएको अक्षरलाई जि बनाइएको छ ।
३३. चौथो पङ्क्तिको अंकतोपिको अंको ठीक तलबाट पाँचौँ पङ्क्ति उठाइएको छ ।
३४. काभन्दा पछाडिका अक्षरका माथिल्लो भागका केही अंश देखिन्छन् ।
३५. येभन्दा अगाडिको अक्षरको माथिल्लो भागको केही अंश देखिन्छ ।
३६. तिभन्दा पछाडिका अक्षरका डीका देखिन्छन् ।
३७. मभन्दा पछाडिको पहिलो अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।
३८. मभन्दा पछाडिको दोस्रो अक्षरको डीको अलिकति देखिन्छ ।
३९. कोष्ठभित्र पढिएका पछिल्ला पाँचौँ र छैटौँ अक्षरका डीका देखिन्छन् ।

मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनुमध्वजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वरनिजेष्टदेव-
देवेश्वरीकृपाकटाक्षवलितविक्रमोपाज्जितवारणाकरसमुद्भूत^{१०}गजेन्द्र^{११}पति^{१२}श्रीश्रीजयजगज्जयमल्लदेव-

२. परमभट्टारकदेवाणां सदा समरविजयिनां प्रभु थाकुलसन श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे^{१३} श्रीयंगलभूमौ मंदुतोल
ग्वाछेमुगल र यिता छेया भोनसिंहनाम्ने प्रसादीकृतं । बरंबुबुक्षेत्रनामसंज्ञं श्रीराजन पूर्वदक्षिणउत्तरतो
द्वाकासिंहया क्षेत्रेण पश्चिमतो ध्वते चात्राघातन दु बरंबु चतुरोपनिकं तृपादपरिमितं क्षेत्रां-
३. कतोपि बु रो ४ चुल ३ ततः क्षत्र यथादेशकालप्रवर्त्तमानसंचाराघेन सुवर्णमुल्य विशटंकाधिकद्विशत जगज्जयमल्ली
टंका २२० मादाय वतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति ॥ प्रति कटं १०० हाथिखेदा बाकि श्रीश्रीन दुकासे
बिज्यात अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीजयप्रकाशमल्लदेव । श्री ३ गु((ह्ये))^{१४}श्वरीया यात-
४. ^{१५}यात हाथुगुथिस दुन्ता जुरो ॥ सम्बत् ८५ ॐ पौ^{१६}खशुदि ९ शुभ ॥

जयप्रकाश मल्ल

१० सङ्ख्या

ने.सं. ८५७ [वि.सं. १७९४] श्रावणकृष्णअष्टमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ४३ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ६३८ को रूपमा मूल पत्र छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलस श्रीयंगलभूमौ तमुगुलितोल खुरवोमुगल यिता छेया ।
अमिराम-
२. नाम्ने प्रसादीकृतं यथाचात्राघातन दु मालमदुखेल द्विपादाधिकद्विकर्षपरिमितं क्षेत्रांकतोपि खेल
३. कर्ष ३ चुल २ ध्वतेया मुल श्रीजयप्रकाशमल्ली टंका ५० दूकास्यं निस्तार प्रसन्न जुया ॥ प्रर्त्तत हिन दुवा-
४. र चेकं । मास दाना ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराजप्रकाशमल्लदेव । सम्बत् ८५७ श्रावणबदि ८ शुभ ॥

४०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले त्तको डीको देखिँदैन ।

४१. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले गजेन्द्रको माथिल्लो भाग देखिँदैन ।

४२. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले त्तको बाइमात्राको यस्तो ञ भाग देखिँदैन ।

४३. पहिले लेखिएको अक्षरलाई रे बनाइएको छ ।

४४. गुमन्दा पछाडिको अक्षरको पछिल्लो भाग देखिन्छ ।

४५. तेस्रो पङ्क्तिको दृष्टसाक्षिको साको ठीक तलबाट चौथो पङ्क्ति उठाइएको छ ।

४६. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले त्तको अधिल्लो भाग देखिँदैन ।

११ सङ्ख्या

ने.सं. ८५९ [वि.सं. १७९६] आश्विनशुक्लपञ्चमी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ४३ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ६३६ को रूपमा मूल पत्र छ । यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ । तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ । खड्गको ठीक माथि श्री २ लेखिएको छ । खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, ज भन्दा तल प्र, य भन्दा तल क, प्र भन्दा तल श, क भन्दा तल म र खड्गको ठीक तल ल लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधूलिधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मामानेश्वरीष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीरघुवंशावताररविकुलतिलकहनुमद्भजनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वर-निजेष्टदेववेश्वरीकृपाकटाक्षवलितविक्रमोपाज्जित-
२. वारणाकरसमुद्भूतगजेन्द्रपतिश्रीश्रीजयप्रकाशमल्लदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयिनां प्रभु थाकुलसन श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे । श्रीयंगलभूमौ । ज्याथबाहारतोल किलायननि । यिता छेया । पुनलक्ष्मी । लक्ष्म-श्वरी । दिनाम्ना प्रसादीकृतं थासमन्दु नओघल
३. लिको गुरु याडाओ प्रसन्न जुया ॥ ध्वतेया मूल श्रीजयप्रकाशमल्ली द्विशततटंका २०० मादाय वतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति ॥ प्रत्तेत जगनाथसिंहन वासर थुडाओ मिसा पिडाडाया । दन्दया बाबतस अर्जवेगीन हेनका ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीरा-
४. ४७ जप्रकाशमल्लदेव । सम्बत् ८५९
आश्विनशुदि ५ शुभ ॥

१२ सङ्ख्या

ने.सं. ८६२ [वि.सं. १७९९] भाद्रशुक्लत्रयोदशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ३७ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ५५१ को रूपमा मूल पत्र छ । नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या बी ६९७/१३७

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलसन्न । श्रीमत्कान्तिपुरमहानगरे । यंगलभूमौ ओबाहातोल भुचाड लँ यौता छेया पूर्णकामयी-

२. नाम्ने प्रसादिकृतं स्थानस्य उत्रदिशि प्रदेशे यथाचात्राघातन दु । नओलं खुसि वगल नसि अङ्कतोपि कर्ष २ ध्वतेया मूर टंका ४० दुकास्यं नि-
३. स्तार प्रस्न जुया ॥ प्रीर्त्ति हिन दुवार मास मुर ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीज्योतिप्रकाशमल्लदेव ॥ सम्बत् ८६२ भाद्रपदशुदि १३ ॥ ॥ शुभ ॥

(पछाडि)

१ नओलं निस्तार

१३ सङ्ख्या

ने.सं. ८६७ [वि.सं १८०४] आषाढशुक्लद्वादशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ४८ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७०२ को रूपमा मूल पत्र छ ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई ६७०/१२

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यस पछि वृत्ताकार घेरा छ । फोटोमा छाप स्पष्ट नआएकोले अरु बयान गर्न सकिएन ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु ठाकुरलसन ॥ श्रीकान्तिपुरमहानगरे ॥ श्रीयम्बुभूमौ ॥ असनटोल असंबाहाल । वन्ता छेगृह(निवासि^{४८}) । भिक्षु श्रीपद्मपाणिनाम्ने (प्र^{४९}सादीकृतं) ...
२. असनबाहाल व्वथुननि ल वन्ता पाताल खा २ थुतिया मूल श्रीजयप्रकाशमल्ली टंका ५० दुकास्यं बिज्याडाओ निस्तार चोस्यं क्रिबिक्री^{५०} या(डा)ओ प्रशन्न जुया ॥ प्रतित जा ...
३. पाताल दुकायाओ । डाबोस छिबो बोति दुकास्यं लस पालस हडा ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीराज्यप्रकाश-मल्लदेव ॥ सम्बत् ८६७ आषाढशुद्धि १२ ॥ शुभ ॥

१४ सङ्ख्या

ने.सं. ८७१ [वि.सं. १८०८] श्रावणशुक्लद्वादशी

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५४ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७९३ को रूपमा मूल पत्र छ ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ । तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ । खड्गको ठीक माथि श्री २ लेखिएको छ । खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, जभन्दा तल प्र, यभन्दा तल का, प्रभन्दा तल श, काभन्दा तल म र खड्गको ठीक तल ल लेखिएको छ ।

४८. १ भिभन्दा अगाडिको अक्षरको सामैको तल्लो भाग देखिन्छ ।

४९. म्भन्दा पछाडिको अक्षरको अधिल्लो भाग देखिन्छ ।

५०. पहिले ह्रस्व क्रि लेखी त्यसैलाई दीर्घ बनाइएको छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमरधूरीधूसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरीष्टदेवतावररर्द्धप्रसाददेदीप्यमानमानोन्नत-
श्रीरघुवंशावताररविकुरतिरकहनुमध्वजनेपालेश्वरमाहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकरराजचक्राधिश्वरनिजे-
२. ष्टदेववेश्वरीकृपाकटाक्षवरितविक्रमोपाज्जितवारनाकरसमुद्गतगजेन्द्रपतिश्रीश्रीजयप्रकाशमल्लदेवपरमभट्टारक-
देवानां सदा समरविजयिनां प्रभु थाकुरसन श्रीमत्कान्तिपुरीमाहानगरे ॥ यम्बूभूमौ ॥ नवघरतोर यिर-
३. खारमूगर ब्रह्मान्दछे ननि वन्ता छेया हरिनाथगीरीगुसायिनाम्ने प्रसादीकृतं ह्मसपिकोक्षेत्रनामसंज्ञकं
११ प १२ द १३ प १४ उ १५ एतेषाम्मध्ये ॥ ध्वते चात्राघातन दु ह्मसपि-
४. को चतुरोपनिकं क्षेत्राकतोपि बु रो ४ बाजु ॥ ततः क्षेत्रस्य यथादेशकारप्रवर्तमानसंचाराघेन सुवर्णमूल्य
बारहतंकाधिकएकसत श्रीजयप्रकाशमल्ली टंका ११२ मादा^{१६}य वतुकं न्यायेन क्रीविक्रीटं भवति ॥ प्रति
गुश्राया चगुना-
५. १७ जु बिज्याकया चगुमि नकेयात
हडा ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीजयज्योतिप्रकाशमल्लदेव ॥ सम्बत् ८७१ श्रावणशुदि १२ शुभ ॥^{१८}

१५ सङ्ख्या

ने.सं. ८७८ [वि.सं. १८१५] आषाढकृष्णद्वादशी

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३६/२४

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलसन ॥ ओतुतोल ॥ वोहोलसिको ल यौ-

५१. पूर्वपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न क र पूको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको "देवानांको नाको तलदेखि लेख्न थालिएको छ ।
५२. दक्षिणपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न पू र दको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको "विजयिनांको नाको तलदेखि लेख्न थालिएकाको छ ।
५३. पश्चिमपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न द र पको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको थाकुरसनको नको तलदेखि लेख्न थालिएको छ ।
५४. उत्तरपट्टिको साँधको विषयमा लेख्न प र उको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको कान्तिपुरीको रिको तलदेखि लेख्न थालिएको छ ।
५५. उ र एको बीचमा केही ठाउँ खाली छोडेर दोस्रो पङ्क्तिको माहानगरेको हाको तलदेखि लेख्न थालिएको छ ।
५६. पहिले लेखिएको अक्षरलाई दा बनाइएको छ ।
५७. चौथो पङ्क्तिको प्रवर्तमानको त्को ठीक तलबाट पाँचौं पङ्क्ति उठाइएको छ ।
५८. १२ भन्दा पछाडि ठाउँ खाली छोडेर पङ्क्तिको अन्त्यमा पुग्ने गरी शुभ ॥ लेखिएको छ ।

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलसन ॥ ओतुतोल ॥ वोहोलसिको ल यौ-
२. न्ता छे भिख्वाल भारोयात पुषुरिद्याड ल ओन्ता दुथु केब बिया ॥ केब खा १ कु १४ ध्वतेया मू-
३. ल कटं ४ दुकास्यं बिज्याझओ निस्तार प्रसन जुया ॥ प्रर्ति नारासिंडसस सिझओ अवुतालि
४. ओओ दुकास्य चै^{१९}त्राबदिया ह्ह जुक बिया ॥ सम्बत् ८७८ आषाव १२ ॥ शु^{१०}भ ॥

(पछ्छाडि)

१ निस्तार ॥

१६ सङ्ख्या

ने.सं. ८७९ [वि.सं. १८१६] आशिवनशुक्लप्रतिपदा

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई २१३३/९

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीश्रीजयजयप्रकाश मल्लदेव प्रभु थाकुलसन श्रीमत्कान्तीपूरमहानगरे श्रीयंगलभूमौ ॥ मन्दुतोल यिनायमुगल यन्ता छेया तालामयिनाम्ने प्रसादीकृतं स्थानस्य
२. उत्तरदिशि प्रदेशे राधिष्वातक्षेत्रनामप्रदेशे राधिष्वात द्विपादाधिकमेकद्रोपनिकं क्षेत्राद् राधिष्वात बु रो १ चुल २ ध्वतेया मूल टंका ४५ दुकास्यं निस्तार प्रसन
३. जुया ॥ पर्त्तित महनियात मधि छुतकेयात श्रीश्रीस्के बकसय याडाओ हेडा ॥ अत्र पत्रार्थे दृष्टसाक्षि श्रीश्रीज्योतिप्रकाशमल्लदेव ॥ सम्बत् ८७९ आशिवणशुद्धि १ ॥ शुभं ॥

(पछ्छाडि)

निस्तार ॥

१७ सङ्ख्या

राष्ट्रिय अभिलेखालयमा ५४ सङ्ख्याको बट्टामा क्रमसङ्ख्या ७९९ को रूपमा मूल पत्र छ ।

नेपाल-जर्मनहस्तलिखितग्रन्थसंरक्षणपरियोजनाको माइक्रोफिल्मको रीलसङ्ख्या ई १३९४/११

५९. पहिले लेखिएको अक्षर मेटा त्यही ठाउँमा चै लेखिएको छ ।

६०. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले ॥ को माथिल्लो भाग र शुको अधिल्लो भाग देखिँदैन ।

यस पत्रमा बायाँपट्टि फट्केमा माटाको, गोलो छाप छ । त्यस छापको छेउमा वरिपरि थोप्ला छन् । त्यसपछि वृत्ताकार घेरा छ । त्यस घेराभित्र बीचमा खड्ग छ । तल्लो भाग छोडेर अन्यत्र खड्ग मालाले घेरिएको छ । मालाभन्दा बाहिर दायाँबायाँ दुवैतिर चन्द्र छन् । खड्गको ठीकमाथि श्री लेखिएको छ । खड्गको माथिल्लो भागको बायाँपट्टि ज, दायाँपट्टि य, जभन्दा तल ज, यभन्दा तल य, जभन्दा तल प्र, यभन्दा तल का र खड्गभन्दा तल शमल्ल लेखिएको छ ।

मूलपाठ

१. १ स्वस्ति ॥ श्रीमत्पशुपतिचरणकमलधुलिधुसरितशिरोरुहश्रीमन्मानेश्वरिष्टदेवतावरलब्धप्रसाददेदीप्यमान-मानोन्नतश्रीलघुवशावताररविकुलतिलकहनुम जनेपालेश्वरमहाराजाधिराजराजराजेन्द्रसकलराजचक्राधीश्वर-निजेष्टदेवदेवेश्वरिष्टकृपाकटाक्षव(लि^{११}तविक्रमोपाज्जितवारणाकरसमुद्रतगजेन्द्रपतिश्रीश्रीज)-
२. यजयप्रकाशमल्लदेवपरमभट्टारकदेवानां सदा समरविजयीनां प्रभु थाकुलसन श्रीयंबुभूमौ ओतुतोल थथु चिकंत ल यन्ता छे पातालिनाम्ने प्रसादीकृतं ॥ स यव दुथु पुष्पवातिकानामसंज्ञकं ॥^{६२} X...^{६३}
३. स्व ३ घात कु २ ततः गृहस्य यथादेशकालप्रवर्त्तसंचालार्घेन सुवर्णमूल्य छचालिस श्रीश्रीजयजयप्रकाशमल्ली टंका ४६ मादाय वतुकं न्यायेन क्रीविक्रितं भवति ॥ प्रर्ति सूर्यधन बंदेया अवतालि ओओ दुकास्यं यिहियात हडा ॥ अत्र पत्रार्थ^{६४} (दृष्टसाक्षी) ... (॥ सम्बत्) ... (॥ शुभं ॥)

१८ सङ्ख्या^{६५}

यस पत्रको पाठ मसँग छ ।

... प्रसादिकृतं । चिलखा लोटीया लाग्ना खरक धासाबिर्ता लुयाडावो प्रसन्न जुरो बिज्याडा । प्रतीत श्रीमहीन्द्रसिंहदेव चोस्यं बियागुली सहि याडाव प्रसन्न जुरो बिज्याडा ।

६१. वभन्दा पछाडिको अक्षरको बाइमात्राको माथिल्लो अंश देखिन्छ ।

६२. पहिलो पङ्क्तिको राजेन्द्रको रको ठीक तल संज्ञकको ॥ छ । त्यसपछि चार किल्ला खुलाउन धेरै ठाउँ खाली छोडिएको छ ।

६३. पहिलो पङ्क्तिको कृपाको कृको आधाआधीदेखि तलको ताडपत्र भाँचिएर गएको छ तापनि पहिलो अक्षरको डीकोभन्दा माथिको अंश देखिन्छ ।

६४. ताडपत्र भाँचिएर गएकोले र्थको सामै र रेफको पछिल्लो भाग देखिँदैन ।

६५. महीन्द्रसिंहले दिएको बिर्ता थामी पछिका राजाले गरिदिएको यस खण्डित पत्रमा थामिदिनेको नाउँ पनि गएकोले जयप्रकाश मल्लभन्दा तल यस पत्रलाई राखिएको हो ।

पूर्णमा (इतिहास-प्रधान त्रैमासिक पत्रिका)

का.मे.अ.द.नं. १५५/२४९

कार्यालय

संशोधन-मण्डल

एकान्तकुना, जावलाखेल

ललितपुर

नेपाल

फोन नं. ५-२४८१९, ५-३२७४९

पो.ब.नं. ४१६६, काठमाडौं

वि.सं. २०५७ आश्विन

यस अङ्कको मूल्य रु. ८५-

मुद्रक

लुष प्रेस, नयाँ बानेश्वर

फोन : ४७२५९६